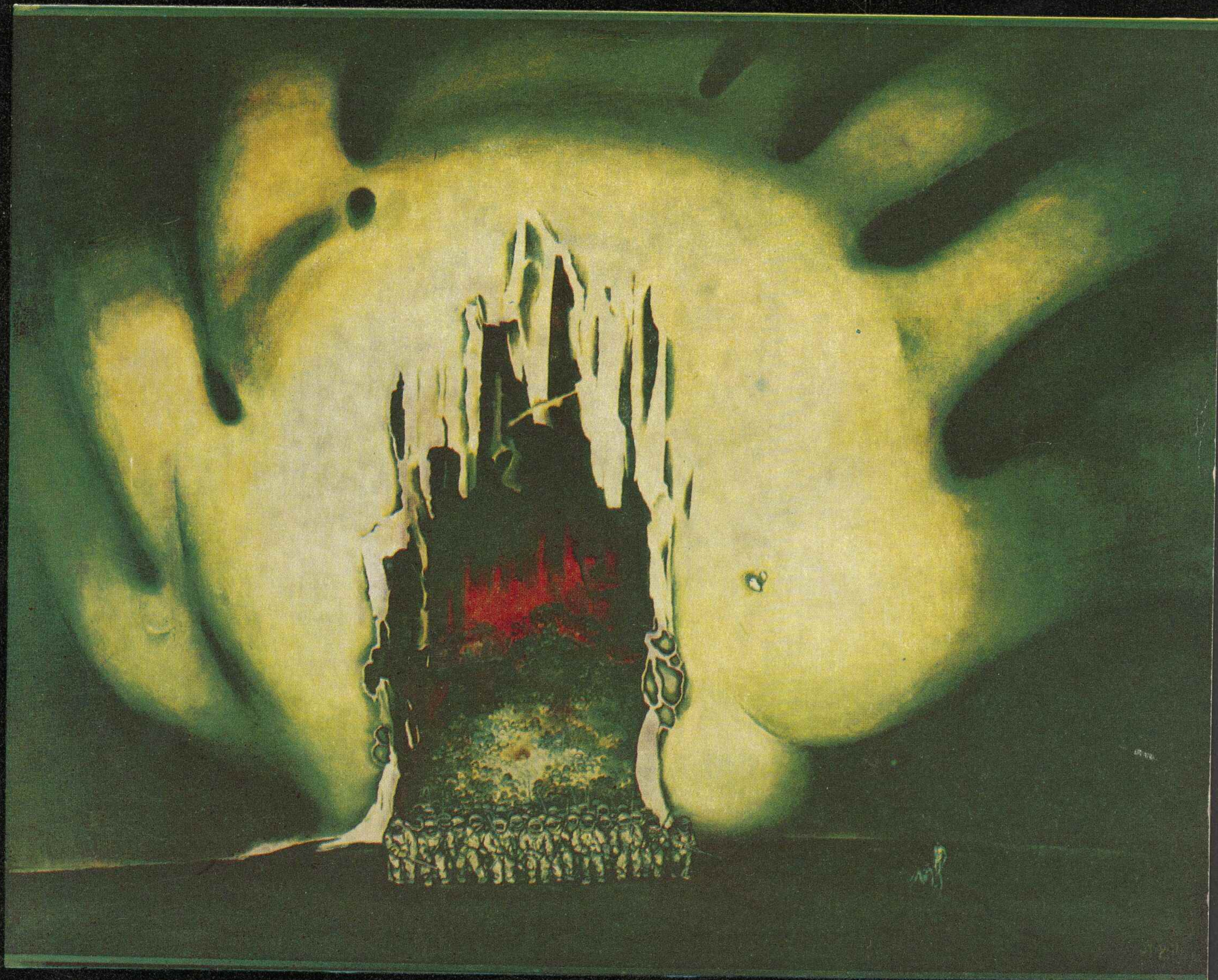

3/79

Stanisław Żółtowski

MINISTERSTWO
KULTURY I SZTUKI
ZWIĄZEK POLSKICH
ARTYSTÓW PLASTYKÓW
CENTRALNE BIURO
WYSTAW ARTYSTYCZNYCH

STANISŁAW
ŻÓŁTOWSKI
malarstwo

WARSZAWA „ZACHĘTA”
PLAC MAŁACHOWSKIEGO 3

III. 1979 r.

Malarstwo Stanisława Żółtowskiego zmusza do myślenia. Ten dynamiczny, wciąż poszukujący adekwatnego wyrazu dla swojej wizji świata artysta, przechodząc kolejno od postimpresjonizmu poprzez swoiście przetransformowany realizm od kilku lat tworzy obrazy nawiązujące do pewnych założeń surrealizmu. Pewnych, a nie wszystkich, gdyż Żółtowski jest artystą, którego cechuje w równej mierze chłonność w stosunku do otaczającego go świata, a więc i do takich faktów kulturowych jak style i prądy w sztuce, jak i niezależność w wyborze środków wyrazu, ich łączenie i swoista transpozycja. Żółtowski nie uznaje żadnych sztywnych konwencji. Jego obrazy podporządkowane są jednej naczelnej zasadzie: plastycznego wyartykułowania w sposób jak najbardziej lakoniczny przemyśleń i niepokojów artysty. Dynamicznymi pociągnięciami pędzla, w zagęszczonych barwach kształtuje symboliczne znaki, które zdają się być parafrazami jego doświadczenia mającego swoje źródło nie tylko w świecie realnym, lecz również w snach, pragnieniach, lękach. Sytuuje w jednym obrazie przedmioty znane nam z potocznej codzienności obok tworców z pogranicza fantazji i snu. Zderzenie tych przedmiotów i tworców wywołuje jakąś pełną napięcia kontrrealność. W odróżnieniu od klasycznego surrealizmu nie są to zapisy na zasadzie automatyzmu psychicznego, ale z pełną świadomością dyscypliną komponowane znaki plastyczne, których układ ma kształt metafory, czy hiperboli. Dynamicznie organizowana powierzchnia płótna poprzez system ostrych kontrastów walorowych między bielą i czernią oraz, ulubionych przez artystę, zderzeń linii horyzontalnych z krzywizną kulistej bryły (jak np. w obrazach „Naprzeciw wiekom”, „Preludium nowego życia”, „Zagubieni w czasie”) osacza niepokojem. Niepokój ten artysta potęguje poprzez wprowadzanie kontrastów formalnych – traktując w tym samym obrazie z wielką precyzją szczegółu przedmioty nieznane nam z doświadczenia, a sylwetowo ujmując przedmioty realne i postacie ludzkie. To kontrastowe ujęcie ma również wymiar filozoficzny – ewokuje zmianę statusu ontologicznego przedmiotów realnych i ludzi oraz tworców nieznanymi nam

z doświadczenia, przypisując tym ostatnim większy stopień realności. Sugeruje to istnienie jakiejś rzeczywistości, w której człowiek jest jednym z mniej ważnych elementów. W obrazie pt. „Zmiana miejsca” Żółtowski zdaje się nawet mówić, że w perspektywie owej rzeczywistości człowiek jest nie tylko mniej ważnym elementem, ale skazany jest na rezygnację. Ów człowiek osaczony przez pustkę, w której jeżeli znajduje się coś to nie pozostaje w żadnej relacji do jego potrzeb czy oczekiwań, jest jakby egzemplifikacją tragizmu samotności. Ale w „Milczącym labiryncie” artysta pokazuje nam również tragizm wspólnoty. Ta skłębiona masa ludzka wydobywana ugrami, gwałtownymi pociągnięciami pędzla z fantastycznej czarnej otchłani ma w sobie coś przerażającego. Widzimy teraz „piekło” wspólnoty, z której nieliczni wydobywają się spuszczeni na linach. – Dokąd? Czy w owe zimne pustki, co by sugerował być może obraz zatytułowany „Zmiana miejsca”? Autor zdaje się nam mówić, że kondycja człowieka z samotnością na jednym biegunie i wspólnotą na drugim jest jednakowo tragiczna. Żółtowski z właściwą surrealistycznemu malarstwu swobodą wprowadzania obok przedmiotów fizycznych, materialnych – „przedmiotów onirycznych”, ukazujących się w marzeniu sennym, czy przedmiotów psychicznych, obecnych w umyśle, ze swobodą rozszerzania wizji świata o nowe zaskakujące zjawiska, którym nadawana jest realność – ukazuje zmysłowo intuicyjny obraz świata w sposób różniący się od klasycznego surrealizmu. W świecie tym istnieje mianowicie pewne napięcie. Napięcie wynikające z niepokojącej wymiany i symbiozy rzeczy i zdarzeń o ustalonym znaczeniu z rzeczami i zdarzeniami, których znaczenie trzeba dopiero ustalić. Na jego płótnach te dwie kategorie przedmiotów należące do różnych porządków, występują nie jak w klasycznym surrealizmie, na jednym piętze uniwersalnej nadrealności jako równoprawne, wzajem wymienne – ale jako dwa światy przeciwstawne. Napięcie to jest wynikiem pewnej wizji człowieka w otaczającym go świecie, o której była mowa wyżej.

Stanisław Żółtowski's painting forces the viewer to think. This dynamic artist always searching for an adequate expression of his vision of the world started from post-impressionism then turned to specifically transformed realism and for a number of years now has been painting pictures referring to certain assumptions of surrealism. Only to some of them, since Żółtowski is an artist characterised by both receptivity towards the world surrounding him, therefore towards such culture facts as styles and trends, and independence in the choice of expression means, their combination and specific transposition. Żółtowski does not respect any rigid convention. His pictures are governed by one supreme rule: to express in the most laconic artistic way his thoughts and anxieties. With dynamic strokes of the brush, in condensed colours, he shapes symbolical signs that seem to be paraphrases of his experience originated not only from the real world, but also from dreams, wishes and anxieties. In a single picture he places the objects we know from the daily life together with those from the borderline between imagination and dreaming. Collision between those forms evokes a certain kind of counter-reality full of suspense. Contrary to classic surrealism, these are not recordings based on the principle of psychic automatism, but artistic signs composed consciously and arranged in the form of metaphor or hyperbole. Full of restlessness is the surface of the canvas dynamically organized through a system of contrast between white and black, so much favoured by the artist, and collision between horizontal lines and the curvature of a spherical mass, as for instance in the pictures entitled „Naprzeciw wiekom” (Against Ages), „Preludium nowego życia” (The Prelude of a New Life) and „Zagubieni w czasie” (Those Lost in Time). The artist adds to this restlessness by introducing formal contrasts – in one and the same picture he places painted in detail objects we do not know from our experience and outlines of real objects and human shapes. This contrastive approach has a philosophical dimension, too, for it evokes the change of the ontological status of real objects and people as

well as of the forms we do not know from our experience by ascribing to the latter forms a greater degree of reality. This suggests the existence of a certain reality, where man is only a minor element. In the picture entitled „Zmiana miejsca” (Change of Place) Żółtowski even seems to say that in the perspective of that reality man is not only a minor element, but he is also fated to give up. That man beset by emptiness, where even if something does exist it is related to his needs or expectations in no way, seemingly exemplifies the tragedy of loneliness. But on the other hand in the picture „Milczący labirynt” (The Silent Labyrinth) the artist shows us the tragedy of community. That whirling crowd of people painted in ochre against a black background with rapid strokes of the brush has something that terrifies. Now we can see the inferno of this community that only a few people escape from descending on ropes. Where to? Perhaps to that cold emptiness which might be suggested by the picture entitled „Zmiana miejsca” (Change of Place)? Apparently, the author tells us that the condition of man is equally tragic in both loneliness and community. Żółtowski with the characteristic to surrealistic painting freedom of placing together physical and material objects with those appearing in dreams or psychic objects present in one's intellect, and also with the freedom of widening the vision of the world by new surprising phenomena that are given reality – by means of senses shows us an intuitive picture of the world in a way different from that of classic surrealism. Namely, there exists certain suspense in this world. This suspense results from the disquieting exchange and symbiosis of things and happenings of a definite meaning with things and happening whose meaning is not known yet and must be found out. In his pictures, these two categories of objects belonging to different systems do not appear like in classic surrealism on the same plane of universal surreality as equal and mutually exchangeable, but as two antagonistic worlds. This suspense is a result of the aforementioned vision of man in the world surrounding him.

...Kompozycje Stanisława Żółtowskiego wywołują osobliwe wrażenie tajemniczości. Przy bardziej uporządkowanej ich analizie fascynują lapidarnością formy. Podstawowym czynnikiem decydującym o ekspresji tych płócien, jest wybór tematyki. Fatalistyczny obraz losów człowieka, oto co najpełniej określa treść obrazów Stanisława Żółtowskiego. Los człowieka ma szeroki zakres znaczeń. Ową tajemniczość osiąga artysta wyludniając krajobraz.

Jego kompozycje uderzają wielością podtekstów, dają wyraz, w jak niezwykle naturalny sposób porusza się artysta po obszarach malarskiej wyobraźni, od uogólniającej syntezy – kompozycji abstrakcyjnej aż po rozbudowane sceny figuralne o charakterze surrealistycznym.

Specyficzny i skomplikowany typ wyobraźni malarskiej prowadzi artystę do przetworzeń określonych motywów. Ich źródłem inspiracji jest niekiedy przypadkowo dostrzeżony układ przedmiotów czy wywołany przez pamięć motyw pejzażowy, a często niezwykle nastroj otaczający jakieś przedmioty czy miejsca. Ale nie jest to działanie paralelne jak u surrealistów, bowiem nie ma tu alogiczności czy automatyzmu. Artysta wprowadza na swoje płótna ład kompozycyjny oparty na racjonalnym myśleniu. Niezwykła wrażliwość artysty w konfrontacji ze współczesnym światem jest zdolna wyrazić jednocześnie całą skalę żywotności tego świata jak i jego bezwzględna obojętność – nieczułość na los człowieka.

Niedosyt wobec pasjonującej go treści nakazuje artyście szukanie form brutalnych, zgrzytliwych jak świat w którym dziś żyjemy. Ów świat jest często pusty, wyludniony, straszny i obcy, i zagraża człowiekowi. Człowiek na płótnach Żółtowskiego bywa potraktowany niemal realistycznie, ale pomniejszony do niewielkich rozmiarów. Zjawia się na tle ponurych pejzaży i sugeruje nam pustkę i monotonię naszej egzystencji, wyalienowanie, klimat kosmicznej

próżni. Monumentalizm w wizjach warszawskiego artysty uzasadniony jest potrzebą wyrażenia owej pustki na miarę tej, która towarzyszy pierwszym ludziom na Księżycu. W kompozycjach tych można odczytać lęk, niepokój o los człowieka, ale nie w kosmicznej przestrzeni a właśnie na Ziemi. Posługuje się więc artysta w swym malarstwie wizją skorupy ziemskiej, popękanej, przeoranej, jaką mogłaby być Ziemia po kataklizmie atomowym. Stąd właśnie płyną owe analogie z krajobrazem księżycowym czy przestrzenią kosmiczną. Pustka, nagość i gest określają samotność człowieka. Mówią o jego bezradności i rozpacz (np. „Nowe życie”). Siłą wyrazu płócien Żółtowskiego potęguje dynamika ekspresji treści osiągnięta przez nadawanie swoim obsesjom światła i cienia (głębi i półmroku). Oszczędne zestawienie plam i płaszczyzn określa swoisty dramat. Uderza nas w tych płótnach specyficzne napięcie i dynamika wibracji malarskiej. Wrażenie to spowodowane jest kontrastem kompozycji, a jednocześnie ograniczeniem palety barw do czerni i bieli. Na tym tle szczególnego blasku nabierają szarości i żółcie. Artysta maluje szerokimi plamami, określając ekspansję głębokich czerni i nasycenie bieli.

Seria... płócien Stanisława Żółtowskiego układa się w swoisty cykl, uwidaczniający wykrystalizowanie się nurtującego artystę tematu malarskiego. Cechuje owe kompozycje jednorodność inspiracji i duże bogactwo formy malarskiej. Tematyka ich świadczy o całkowitym zaangażowaniu artysty w rzeczywistość, o potrzebie zaznaczenia swej obecności w dzisiejszym świecie.

WIESŁAWA KRAUZE

PRZEDRUK FRAGMENTÓW ARTYKUŁU UMIESZCZONEGO
W „PRZEGLĄDZIE ARTYSTYCZNYM” NR 2(72), 1973, S. 36, 37

...Compositions by Stanisław Żółtowski evoke a specific impression of mysteriousness. Closer analysis of them shows that they fascinate with their terse form. The basic factor determining the impact of these canvases is the choice of themes. A fatalistic picture of man's fate is what defines the innerself of Stanisław Żółtowski's paintings in the best way. Man's fate has a wide range of meanings. The artist achieves this mysteriousness by depopulating the landscape in his pictures.

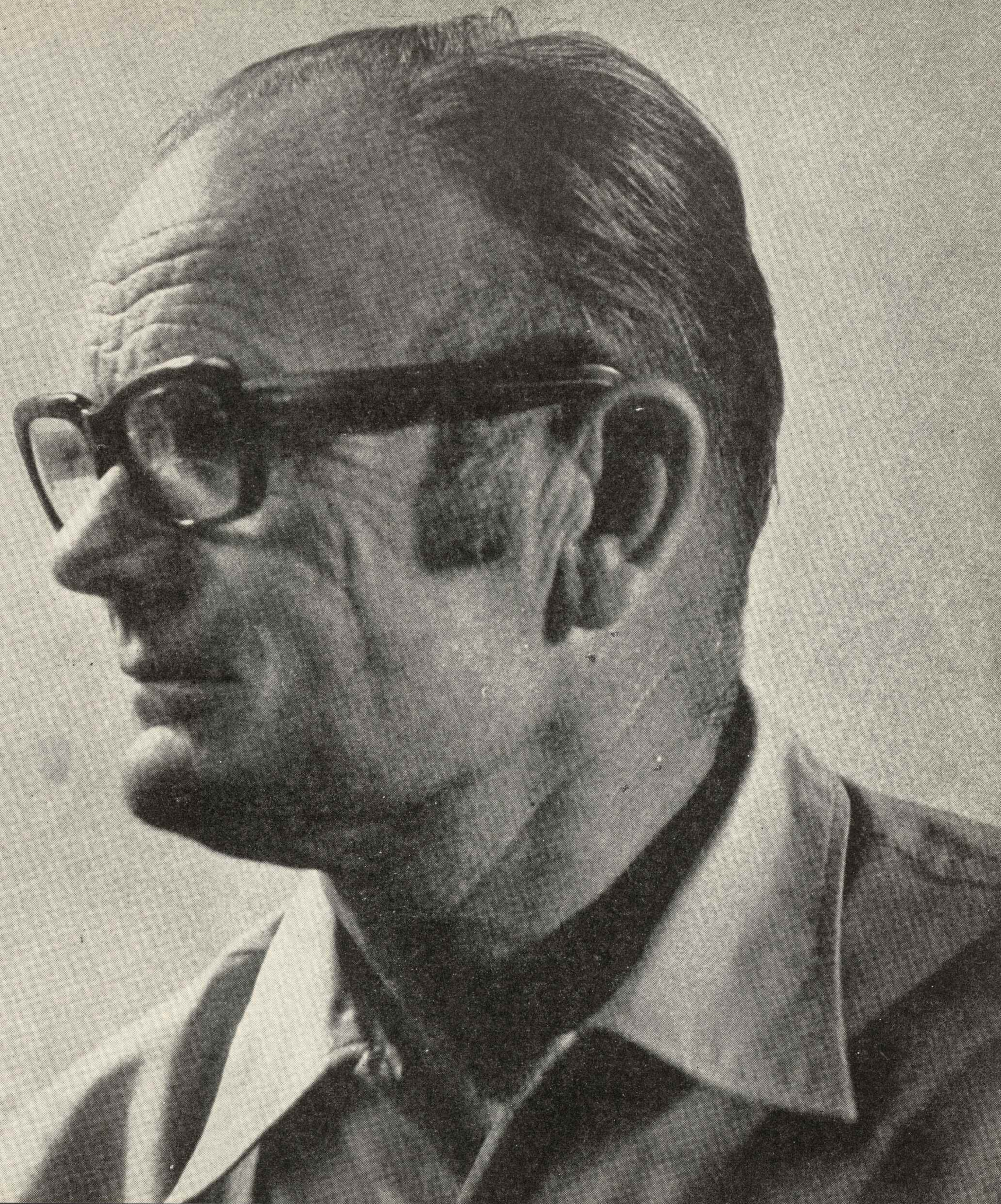
His compositions strike with a great number of implied meanings and show how extremely natural is the artist's manner in making use of his imagination of a painter: from a generalizing synthesis – abstract composition – to developed figural scenes of a surrealist character. This specific and complex type of imagination leads the artist to transformations of definite themes. Sometimes, the source of their inspiration is an arrangement of casually observed objects or a recalled landscape theme, and often it is an unusual atmosphere surrounding objects or places. But this is not a parallel act as in surrealists, since there is no illogicality or automatism in it. Into his canvases the artist introduces a composition order based on rational thinking. The artist's extreme sensibility in confrontation with the present world can express the full scale of this world's vitality and at the same time its ruthless indifference – insusceptibility to man's lot. His unsatisfied feeling for the contents he is fascinated by makes the artist search for brutal forms that are as harsh as the world we live in. This world is often empty, depopulated, terrible and alien, and it threatens man. Man in Żółtowski's canvases is almost realistic, though small in size. He appears against the background of gloomy landscapes and is suggestive of the emptiness and monotony of our existence, alienation and the climate of outer space.

Monumentalism in the Warsaw artist's visions is motivated by the need of expressing this emptiness by the standards of that accompanying the first men on the Moon. In these compositions one can find fear and concern for man's fate, but not in the outer space, on the contrary, just on the Earth. So, in his painting the artist employs the vision of the earth's crust, cracked and furrowed as the Earth could be as a result of an atomic cataclysm. Hence those analogies with the moon's landscape or outer space. Emptiness, nakedness and gesture determine man's loneliness. They manifest his helplessness and despair (e.g. Nowe życie — New Life). The impact of Żółtowski's canvases is increased by the dynamics of content expression achieved by giving light and shade (depth and semi-darkness) to his obsessions. Careful arrangement of patches and planes makes up a specific drama. What strikes in those canvases is a specific tension and the dynamics of the vibration of painting. This impression originates in the contrast of composition and at the same time in the restriction of colours to black and white. Against this background especially bright are grey and yellow colours. The artist paints wide patches thus emphasizing deep black and full white.

The series of... canvases by Stanisław Żółtowski makes up a specific cycle manifesting the crystallization of the theme that is deep in his mind. Those compositions are characterized by uniformity of inspiration and a great variety of forms. Their subjects testify to the fact that the artist is entirely involved in reality and that he needs to mark his presence in the present world.

WIESŁAWA KRAUZE

EXCERPTS FROM THE ARTICLE PUBLISHED IN „PRZEGLĄD ARTYSTYCZNY”
ART REVIEW) NO. 2(72), 1973, PP. 36, 37

Stanisław Żółtowski

AL. JEROZOLIMSKIE 11/19 M. 20B
00-508 WARSZAWA

Ur. w 1914 r. w Wieruszowie. Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1935 – 1939 i 1946-1947, dyplom 1947. Twórczość w dziedzinie malarstwa i grafiki. Od 1950 r. zajmuje się pracą pedagogiczną, od 1970 r. jest profesorem malarstwa i rysunku w ASP w Warszawie. Od 1967 r. członek Titulaire Correspondant a od 1968 – Conseiller Culturel International Art Guild Monte Carlo. Autor albumu „Budowa Trasy W – Z w rysunkach Stanisława Żółtowskiego”, wyd. Ministerstwo Budownictwa i PIW, Warszawa 1949.

WYSTAWY INDYWIDUALNE, UDZIAŁ W WYSTAWACH ZBIOROWYCH, NAGRODY:

1946	Wystawa indywidualna malarstwa, Kępno sale Inspektoratu Szkolnego	1953	10 Lat Ludowego Wojska Polskiego w plastyce, X – XI, Warszawa Zachęta
Wystawa plastyki polskiej, Pekin, Szanghaj (1954)
1947	I Salon warszawski, IV – V, Warszawa Muzeum Narodowe	1954	IV Ogólnopolska wystawa plastyki, VI – IX, Warszawa Zachęta
V Wystawa Okręgu Warszawskiego ZPAP, XI – XII, Warszawa Zachęta
1948	II Doroczna wystawa ZPAP Okręgu Warszawskiego VI-VII, Warszawa Muzeum Narodowe	1955	Wystawa indywidualna, X, Warszawa Klub ZLP
VI Wystawa Okręgu Warszawskiego ZPAP, XI – XII, Warszawa Zachęta
1949	Wystawa indywidualna „Prace na Trasie W-Z w rysunkach”, V, Warszawa SARP
Wystawa indywidualna rysunków „Trasa W-Z w plastyce”, VII, Warszawa Kamienica Johna
Wystawa indywidualna rysunków „Z odbudowy Warszawy”, IX, Warszawa CRZZ Nowy Zjazd 1	1956	I Ogólnopolska wystawa grafiki artystycznej i rysunku, VI – VII, Warszawa Zachęta
VII Wystawa Okręgu Warszawskiego ZPAP, IX – X, Warszawa Zachęta
1950	I Ogólnopolska wystawa plastyki, III – IV, Warszawa Muzeum Narodowe
II Ogólnopolska wystawa portretów przodowników pracy i racjonalizatorów, VII – VIII, Warszawa Zachęta
Ogólnopolska wystawa Plastyki w walce o pokój, XI – XII Warszawa Zachęta	1958	Wystawa indywidualna malarstwa, X – XI, Warszawa Galeria Sztuki MDM
VIII Wystawa Okręgu Warszawskiego ZPAP – malarstwo, grafika, XI – XII, Warszawa Zachęta
XIV Ogólnopolska wystawa plastyki, XII 1958 – I 1959, Radom Muzeum
Wystawa indywidualna, Warszawa GKO Al. Niepodległości
1951	Wystawa malarstwa rzeźby i grafiki Okręgu Warszawskiego ZPAP, XI – XII Warszawa Zachęta
II Ogólnopolska wystawa plastyki, XII 1951- II 1952, Warszawa Zachęta – III nagroda	1959	Warszawa w sztuce współczesnej, I – II, Warszawa Muzeum Historyczne m.st. Warszawy
XV Ogólnopolska zimowa wystawa plastyki, XII 1959- I 1960, Radom Muzeum
1952	III Ogólnopolska wystawa plastyki, XII, Warszawa Zachęta – wyróżnienie	1960/70	Polski ruch rewolucyjny w sztuce, Warszawa Muzeum Historii Polskiego Ruchu Rewolucyjnego. W 1960 r. wystawa pokazana:
VIII – IX, Częstochowa MPWiT; X – XI, Katowice WRN; XII Rzeszów PWRN; w 1961 r.: I – II, Szczecin Zamek; II – III, Koszalin Muzeum; XII – I, 1962 Racibórz Muzeum; 1962: I – II, Opole BWA; II – III, Bielsko-Biała ZPAP; VII, Berlin Pavillon der Kunst; XI, Pekin Muzeum Ku Kung; XI Sofia Narodowa Galeria Sztuki; 1963: Bratysława Sale Związku Plastyków Słowackich; 1964: VII – VIII Belgrad Velika sala Umetnickog Paviljona; 1965: VI Lipsk Muzeum im. Dymitrowa, IX Berlin Międzynarodowe Centrum Wystawowe; 1966: X – XII Warszawa; 1967: Wiedeń Kunsterhaus, Rotterdam, Szwajcaria; 1969/70 Londyn
		1960	Wystawa indywidualna malarstwa, XI, Warszawa Dom Wojska Polskiego Al. Niepodległości
Wystawa indywidualna malarstwa, XII 1960 – I 1961, Warszawa Zachęta
		1961	Wystawa malarstwa z cyklu Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL, XI – I 1962, Warszawa Muzeum Narodowe – wyróżnienie

- 1962 Wystawa indywidualna rysunków, III-IV, Warszawa DWP Klub Oficerski
Ogólnopolska wystawa Martyrologia i walka narodu polskiego 1939 – 1945, VII – VIII, Lublin BWA
Wystawa prac 25 malarzy realistów, X Warszawa Zachęta
IX Wystawa Okręgu Warszawskiego ZPAP – malarstwo i grafika, XI, Warszawa Zachęta
- 1963 XX-lecie LWP w twórczości plastycznej, V, Warszawa Zachęta – I miejsce w plebiscycie publiczności, następnie wystawa pokazana: VI – VII, Sopot BWA; VII – VIII, Bydgoszcz BWA; VIII – IX, Poznań BWA; X, Lublin BWA oraz Białystok, Grudziądz, Koszalin, Szczecin, Olsztyn, Łódź, Przemyśl, Rzeszów, Kielce, Kraków, Katowice, Moskwa i w 1964 r.: VII – VIII, Wrocław BWA, Jelenia Góra, Legnica
Wystawa pokonkursowa XX-lecie PPR w grafice i rysunku, VII, Warszawa Zachęta – I nagroda (z Anną Wieczorek-Kudowską)
Wystawa prac 30 malarzy realistów, X, Warszawa Zachęta; XII 1963 – I 1964, Sopot BWA
Nagroda III stopnia Ministra Obrony Narodowej za obraz „Studziarki”
- 1964 V Ogólnopolska wystawa marynistyczna, VI, Warszawa Zachęta
Warszawa w sztuce, IX, Warszawa Zachęta
Wystawa sztuki polskiej, Helsinki
- 1965 III Wystawa prac malarzy realistów, II, Warszawa Zachęta
Wystawa malarstwa. 20 lat PRL w twórczości plastycznej V, Warszawa Zachęta
Arcydzieła polskiego malarstwa batalistycznego, V, Lidzbark Warmiński Zamek
Warszawa w sztuce, IX, Warszawa Zachęta
Ogólnopolska wystawa malarstwa „Jesienne konfrontacje”, XI 1965 – I 1966, Rzeszów Dom Sztuki
Wystawa polskiego malarstwa współczesnego, Moskwa Państwowe Muzeum im. Puszkina; V – VI 1966 Bukareszt sale Dallas; XII 1966 – II 1967 Berlin Neue Berliner Galerie
- 1966 Wystawa indywidualna malarstwa, XII 1966 – I 1967, Warszawa Dom Artysty Plastyka
IV Wystawa prac malarzy realistów, II, Warszawa Zachęta
III Festiwal polskiego malarstwa współczesnego, VII – IX, Szczecin BWA
I Festiwal sztuk pięknych, IX, Warszawa Dom Artysty Plastyka
- 1967 Wystawa indywidualna malarstwa, XI, Chicago Jacques Baruch Gallery
V Wystawa prac malarzy realistów, II, Warszawa Zachęta
Wystawa prac malarzy realistów z okazji 50 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, X, Warszawa Galeria Sztuki MDM
Konkurs z okazji 50 rocznicy WSRP, Warszawa – – wyróżnienie
Ogólnopolska wystawa malarstwa II Jesienne konfrontacje 1967, XI – I 1968, Rzeszów Dom Sztuki
Wystawa współczesnego malarstwa polskiego, III – IV, Praga Sin Uluv; IX – XI, Belgrad Muzeum Sztuki Współczesnej, Zagrzeb, Lublana; VII – VIII, Sofia Galeria Sztuki Współczesnej Muzeum Narodowego
Wystawa malarstwa polskiego, Finlandia
Wystawa sztuki polskiej, Szwajcaria
Wystawa sztuki polskiej, Holandia
- 1968 Wystawa indywidualna malarstwa, X – XI, Warszawa TPSP
Wystawa indywidualna malarstwa, XI, Paryż Galerie R. Nidercourt
Wystawa indywidualna malarstwa w ramach „Perspective 68”, XI Monte Carlo Salons du Palais de la Scala
VI Wystawa prac malarzy realistów, II Warszawa Zachęta
II Festiwal sztuk pięknych, IX Warszawa Zachęta
Ogólnopolska wystawa 25-lecie LWP w twórczości plastycznej, X – XI, Warszawa Zachęta; V – VI, 1969 Budapeszt Ernst Museum
Wystawa sztuki polskiej, Londyn
Społeczno-rewolucyjna tematyka w polskiej sztuce, II – III Moskwa Muzeum Rewolucji, V, Ułan Bator Pawilon Wystawowy
- 1969 VII Wystawa prac malarzy realistów, II – III, Warszawa Zachęta
III Ogólnopolska wystawa plastyki „Przeciw wojnie”, IV – X, Lublin Państwowe Muzeum na Majdanku – wyróżnienie
Wystawa z okazji 25-lecia PRL. Człowiek i praca w Polsce Ludowej, VII – VIII, Warszawa Zachęta
Warszawa w sztuce, IX, Warszawa PKiN
Wystawa objazdowa „Martwa natura”, IX – XII, Warszawa 10 zakładów pracy
- 1970 Wystawa indywidualna malarstwa, X – XI, Warszawa Dom Artysty Plastyka
Wystawa indywidualna malarstwa, XII Bruksela Galerie d'Art Christian Hals
- 1967 Wystawa plastyki „Przeciw wojnie” ze zbiorów Państwowego Muzeum na Majdanku, V, Lublin BWA
V Jubileuszowy festiwal polskiego malarstwa współczesnego, VII – IX, Szczecin BWA
III Festiwal sztuk pięknych, X – XI, Warszawa Zachęta
Międzynarodowa wystawa „Przeciw wojnie i faszyzmowi” Weimar Kunsthalle am Theaterplatz
- 1971 Wystawa indywidualna malarstwa, I Antwerpia Akademia Królewska
Wystawa indywidualna malarstwa XII 1971 – I 1972, Lublin BWA
Warszawa w sztuce, IX, Warszawa Dom Artysty Plastyka
Związek Radziecki w oczach polskich artystów, XII, Warszawa Dom Kultury Radzieckiej
Wystawa malarstwa i grafiki polskiej, VI – VII, Berlin Warszawa we współczesnym malarstwie polskim, Budapeszt
Wystawa sztuki polskiej, Finlandia
- 1972 Wystawa indywidualna malarstwa, XI, Warszawa Galeria Zapiecek
Wystawa indywidualna malarstwa, XII, Warszawa Akademia Sztabu Generalnego Klub Oficerski
XIII Wystawa malarstwa i rysunku Okręgu Warszawskiego ZPAP, III, Warszawa Zachęta
Kopernik i kosmos, III – IV, Warszawa Galeria Sztuki MDM
IV Ogólnopolska wystawa plastyki „Przeciw wojnie”, V – X, Lublin Państwowe Muzeum na Majdanku
Wystawa malarstwa warszawskiego, V, Opole BWA
Tendencje – Salon letni, VII – VIII, Warszawa Galeria Sztuki MDM
IV Festiwal sztuk pięknych, IX, Warszawa Zachęta
Wystawa malarstwa Kopernik – kosmos, Toruń Muzeum Okręgowe
Wystawa malarstwa polskiego, Helsinki Helsingfors Konsthall, Tampere Muzeum Sztuki, Turku, Rovaniemi
- 1973 Wystawa indywidualna malarstwa, XII, Olsztyn BWA
Metafora – malarstwo i grafika, VII, Warszawa Galeria Sztuki MDM
Ogólnopolska wystawa 30 lat LWP w plastyce, X, Warszawa Zachęta – I nagroda; oraz w 1974: I-II, Praga; II, Brno Wojskowa Akademia im. A. Zapotocky'ego
III, Bratysława Galeria Slovenska Matice; VII, Sofia Nowy Pawilon Wystawowy
IV Międzynarodowe biennale Sport w sztukach pięknych, VI, Madryt Pałac Kryształowy, Barcelona
Warszawa w malarstwie współczesnym, III – IV, Berlin Polski Ośrodek Kultury i Informacji
Kopernik – kosmos, X, Malmoe Handelsbank
- Nagroda II stopnia Ministra Obrony Narodowej za obrazy batalistyczne „Bitwa pod Lenino” i „Walki na Wale Pomorskim”**
- 1974 Wystawa indywidualna rysunków z lat 1945 – 1973, I, Warszawa Galeria „Kordegarda”
Wystawa malarstwa grafiki i rzeźby ze zbiorów Państwowego Muzeum na Majdanku, I, Warszawa Muzeum Lenina
21 malarzy z Warszawy, V, Bydgoszcz BWA
Salon letni – malarstwo, VII – VIII, Warszawa Galeria Sztuki MDM
Warszawa w malarstwie 1944 – 1974, VII – VIII, Warszawa Muzeum Historyczne m.st. Warszawy
V Festiwal sztuk pięknych, IX, Warszawa Zachęta
Wystawa malarstwa Warszawska jesień poezji – Dwie wizje, IX, Warszawa Dom Artysty Plastyka
30 lat malarstwa w PRL, Katowice BWA
Wystawa aukcja Nowy ruch Polonais, III, Paryż Espace Cardin
Wystawa współczesnego malarstwa polskiego i japońskiego, IX, Jokohama Shimin Gallery
Wystawa malarstwa współczesnego Pokolenia i tendencje X, Budapeszt Tordeneti Museum
Otwarcie Galerii Ewy Walińskiej prezentującej sztukę polską, XI, Arnhem Galeria Ewa Walińska
- 1975 Wystawa indywidualna malarstwa, XII, Piastów BWA
Ogólnopolska wystawa XXX rocznica zwycięstwa nad faszyzmem w twórczości plastycznej, V, Warszawa Zachęta – I nagroda w dziedzinie malarstwa; Poznań, Wrocław, X, Drezno Muzeum Armii; Budapeszt V Ogólnopolska wystawa Przeciw wojnie, V – X, Lublin Państwowe Muzeum na Majdanku – wyróżnienie
Złote Grono, Zielona Góra BWA
Warszawa w sztuce, IX, Warszawa Dom Artysty Plastyka
Warszawa w malarstwie, I – II, Praga Polski Ośrodek Informacji i Kultury
Międzynarodowa wystawa malarstwa, IV, Ateny International Art Guild
- 1975/78 Międzynarodowa wystawa sztuki 30 Zwycięskich lat, VIII, Moskwa Centralny Salon Wystawowy; X – XII, Berlin Altes Museum; III – IV 1976, Praga Park Kultury i Wypoczynku im. J. Fučíka; VI – VII, Budapeszt Mucarnok; VIII – IX, Sofia Galeria Związku Plastyków Bułgarskich; I-II 1977, Bukareszt Muzeum Sztuki; IV-V, Warszawa Zachęta; 1978: Hawana
- 1976 Z wystaw indywidualnych 1972 – 1976, II, Warszawa Galeria Zapiecek
Wystawa Braterstwo broni w służbie pokoju i socjalizmu,

- V, Warszawa Stoleczny Klub Garnizonowy
 VI Festiwal sztuk pięknych (w 100 rocznicę urodzin Xawerego Dunikowskiego), IX, Warszawa Zachęta
 W kręgu realizmu, XII – I 1977, Warszawa Zachęta
 Rozpoczęcie pracy nad dioramą „Bitwa o Wał Pomorski”
- 1977 Wystawa indywidualna malarstwa, II – III, Warszawa Dom Wojska Polskiego (d. pałac Lubomirskich)
 Kraj Rad w warszawskiej plastyce, I – II, Warszawa Dom Artysty Plastyka
 Wystawa malarstwa „Dziewczyna”, II, Warszawa Salon Sztuki Współczesnej ART
 Warszawa w sztuce, IX, Warszawa Zachęta
 Wystawa prac ze zbiorów SBWA, XII 1977 – I 1978, Warszawa Galeria Sztuki MDM
 Wystawa sztuki polskiej, Rottenburg Galerie Exclusiv, Bad Windsheim
- Nagroda I stopnia Ministra Obrony Narodowej za wybitne dzieła malarskie o tematyce patriotyczno-obronnej a w szczególności za obrazy „Przyczółek Czerniakowski”, „Lenino”, „Wojsko Polskie na Bliskim Wschodzie”**
- 1978 Wystawa indywidualna malarstwa, II-III, Łódź Galeria Sztuki Współczesnej DESA

Prace w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie, Muzeum Historii Polskiego Ruchu Rewolucyjnego w Warszawie, Muzeum Historycznego m.st. Warszawy, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, Państwowego Muzeum na Majdanku w Lublinie, Muzeum na Zamku w Lublinie, Muzeum Mikołaja Kopernika w Toruniu, Muzeum Żydowskiego Instytutu Historycznego w Warszawie, Ministerstwa Kultury i Sztuki, Ministerstwa Obrony Narodowej, SBWA w Piastowie, Muzeum Wojska w Chicago, instytucji państwowych w kraju oraz zbiorach prywatnych w kraju i za granicą: Austria, Argentyna, Belgia, Chiny, Francja, Grecja, Irak, Jugosławia, Kanada, RFN, Szwajcaria, Szwecja, Stany Zjednoczone, Wielka Brytania, Włochy, ZSRR.

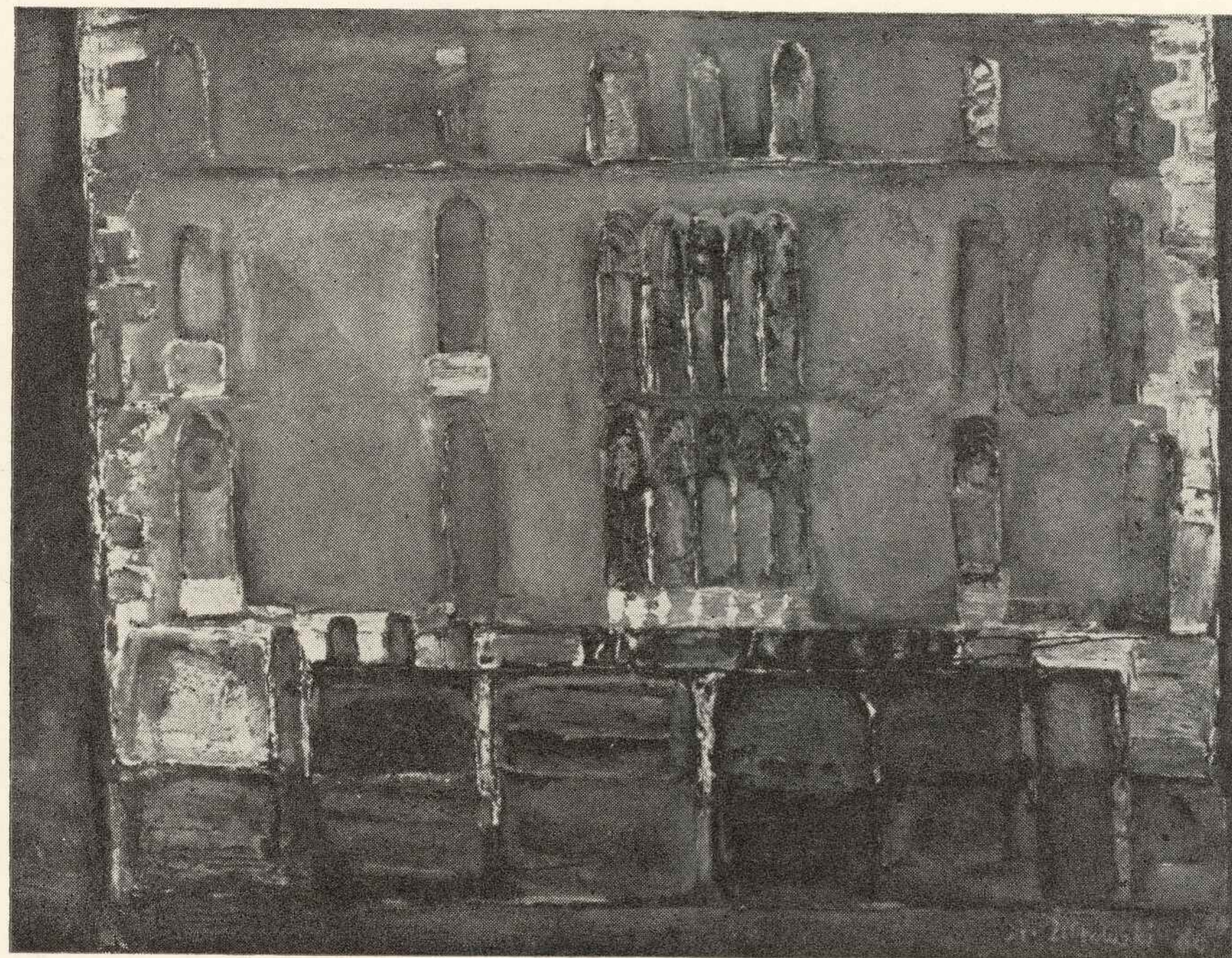
Spis prac

1. Martwa natura, 1946, olej płótno, 65 × 70
2. Fragment Warszawy, 1960, olej płótno, 131,5 × 60 wł. Muzeum Narodowego w Warszawie
3. Pejzaż z Janowca, 1960, olej płótno, 100 × 130
4. Pejzaż z Wenecji, 1960, olej płótno, 100 × 120
5. Widok z okna, ok. 1964, olej płótno, 120 × 180 wł. Muzeum Historycznego m.st. Warszawy
6. Pejzaż z Rugii, 1965, olej płótno, 65 × 130
7. W pracowni, 1967, olej płótno, 130 × 114
8. Moje miasto, 1968, olej płótno, 130 × 114 wł. Muzeum Narodowego w Warszawie
9. Kompozycja na temat włoski, 1968, olej płótno, 140 × 141
10. Pejzaż biblijny, 1968, olej płótno, 110 × 120
11. Surowy pejzaż, 1969, olej płótno, 110 × 130
12. Zagubiony labirynt, 1969, olej płótno, 100 × 120
13. Akt w pracowni I, 1969, olej płótno, 130 × 110
14. Kompozycja z aktem, 1969, olej płótno, 110 × 180
15. Biały pejzaż, 1969, olej płótno, 100 × 120
16. Kompozycja II, 1969, olej płótno, 112 × 120
17. Kompozycja III, 1969, olej płótno, 110 × 120
18. Żołnierski trud, 1969, olej płótno, 145 × 145
19. Taniec w kosmosie, 1969, olej płótno, 140 × 140
20. Pejzaż z Rugii, 1969, olej płótno, 90 × 100
21. Milczący labirynt, 1969, olej płótno, 110 × 130
22. Sygnały czasu, 1970, olej płótno, 110 × 130
23. Nowe misterium, 1970, olej płótno, 140 × 140
24. Zagubieni w czasie I, 1970, olej płótno, 100 × 130
25. Preludium nowego życia, 1970, olej płótno, 120 × 112
26. Metafora, 1970, olej płótno, 130 × 85
27. Mechanizm życia, 1971, olej płótno, 100 × 130
28. Wrzesień 1944, 1971, olej płótno, 110 × 175 wł. Głównego Zarządu Politycznego WP
29. Zagubieni w czasie II, 1972, olej płótno, 130 × 170
30. Szczelina, 1972, olej płótno, 100 × 80
31. Zmiana miejsca, 1972, olej płótno, 135 × 175
32. Pejzaż z Florencji, 1973, olej płótno, 75 × 90
33. Kompozycja czasu, 1973, olej płótno, 100 × 120
34. Tworzący się pejzaż, 1973, olej płótno, 114 × 130
35. Pejzaż ze Skoków (mazowiecki), 1973, olej płótno, 100 × 130
36. Nowe życie, 1973, olej płótno, 111 × 134
37. Naprzeciw wiekom, 1974, olej płótno, 130 × 90
38. Zmiana miejsca II, 1974, olej płótno, 170 × 130
39. Kompozycja kosmiczna, 1974, olej płótno, 100 × 120
40. Kosmos II, 1975, olej płótno, 170 × 130
41. Kompozycja IV, 1975, olej płótno, 130 × 100
42. W przestrzeni, 1975, olej płótno, 111 × 134
43. Bieg czasu I (Pejzaż kosmiczny), 1975, olej płótno, 140 × 110
44. Bieg czasu II, 1976, olej płótno, 146 × 114
45. Fragment z Janowa, 1977, olej płótno, 65 × 90

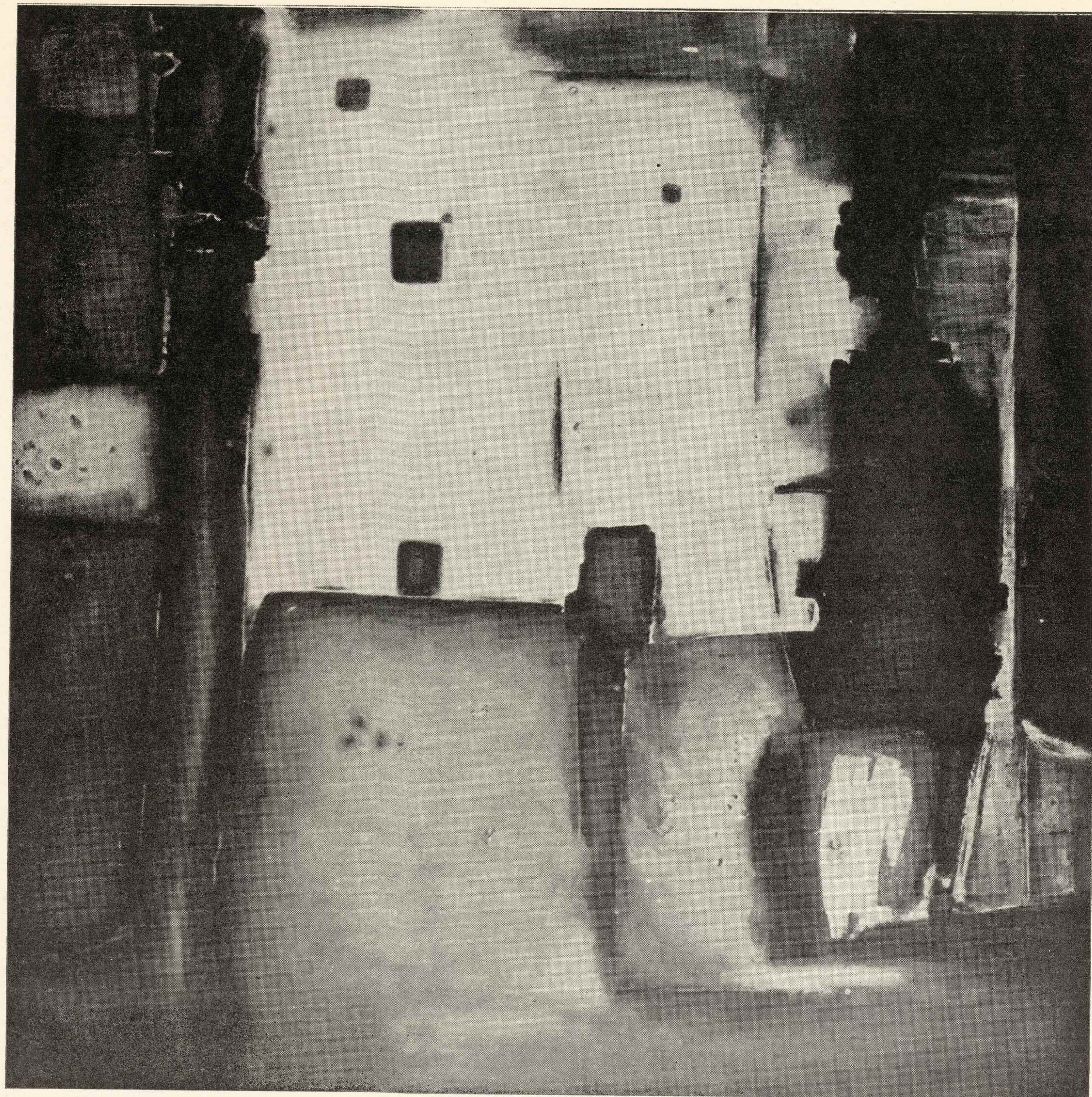
3

4

1

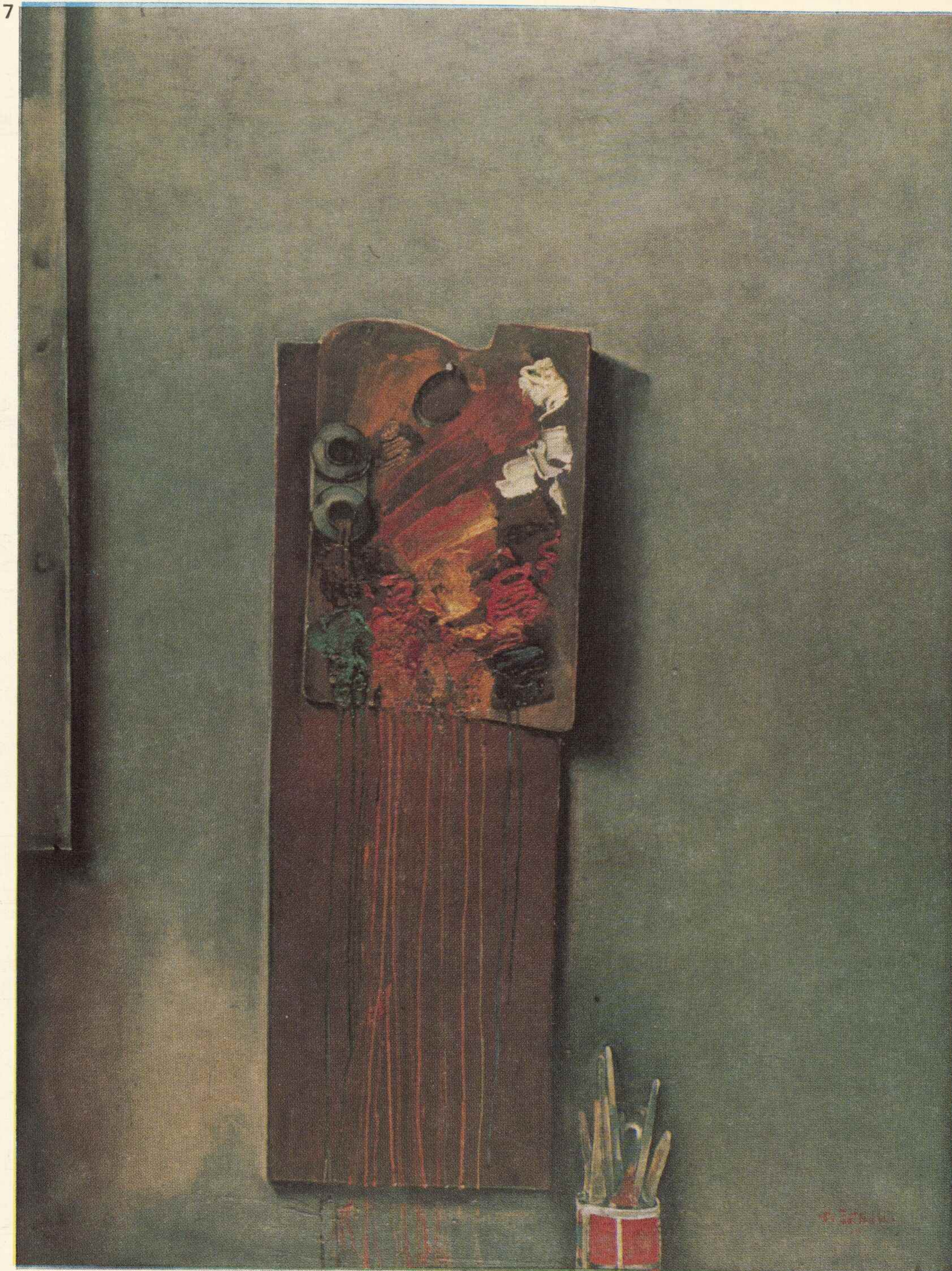
- 3. Pejzaż z Janowca
- 4. Pejzaż z Wenecji
- 1. Martwa natura

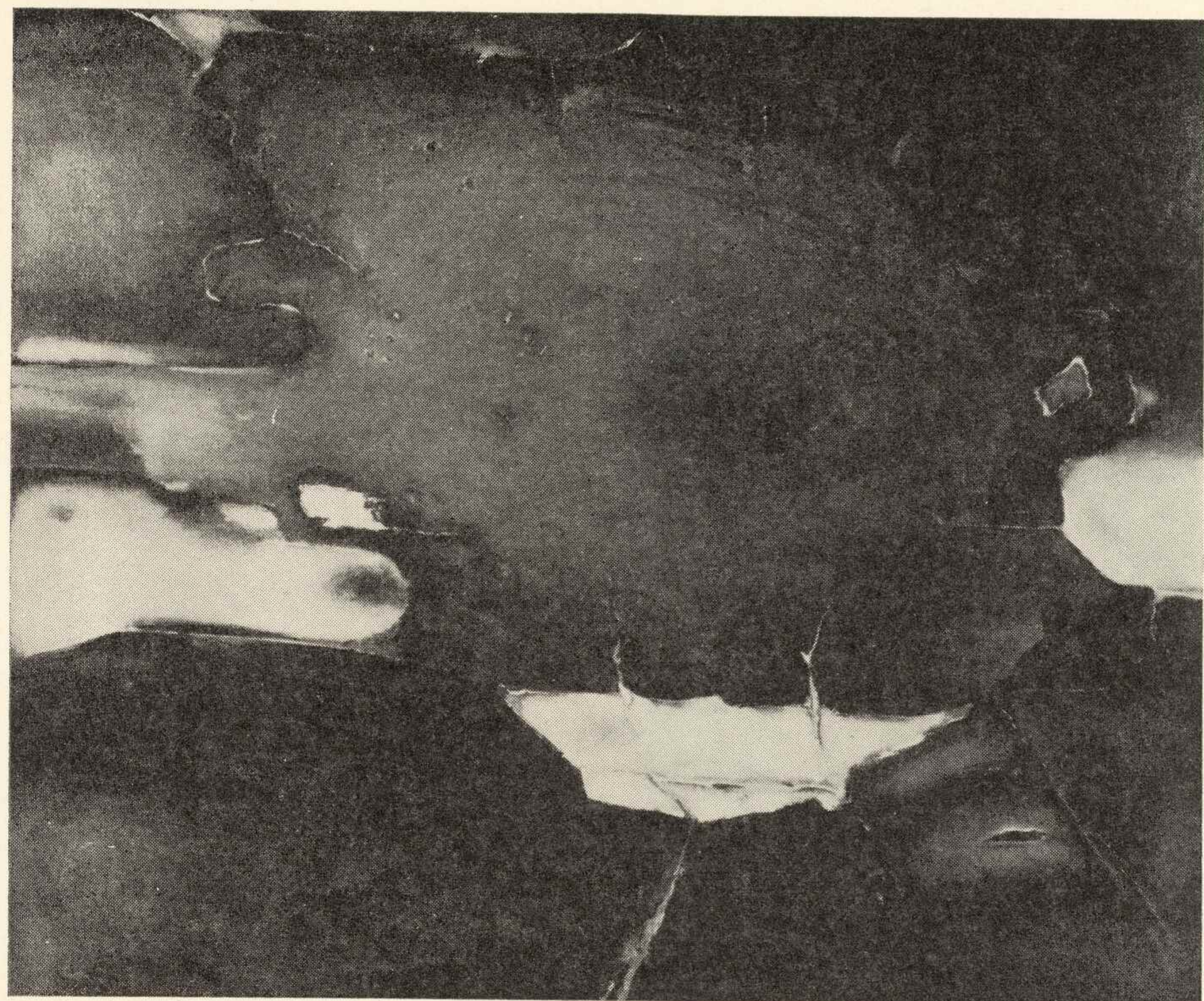
9

9. Kompozycja na temat włoski

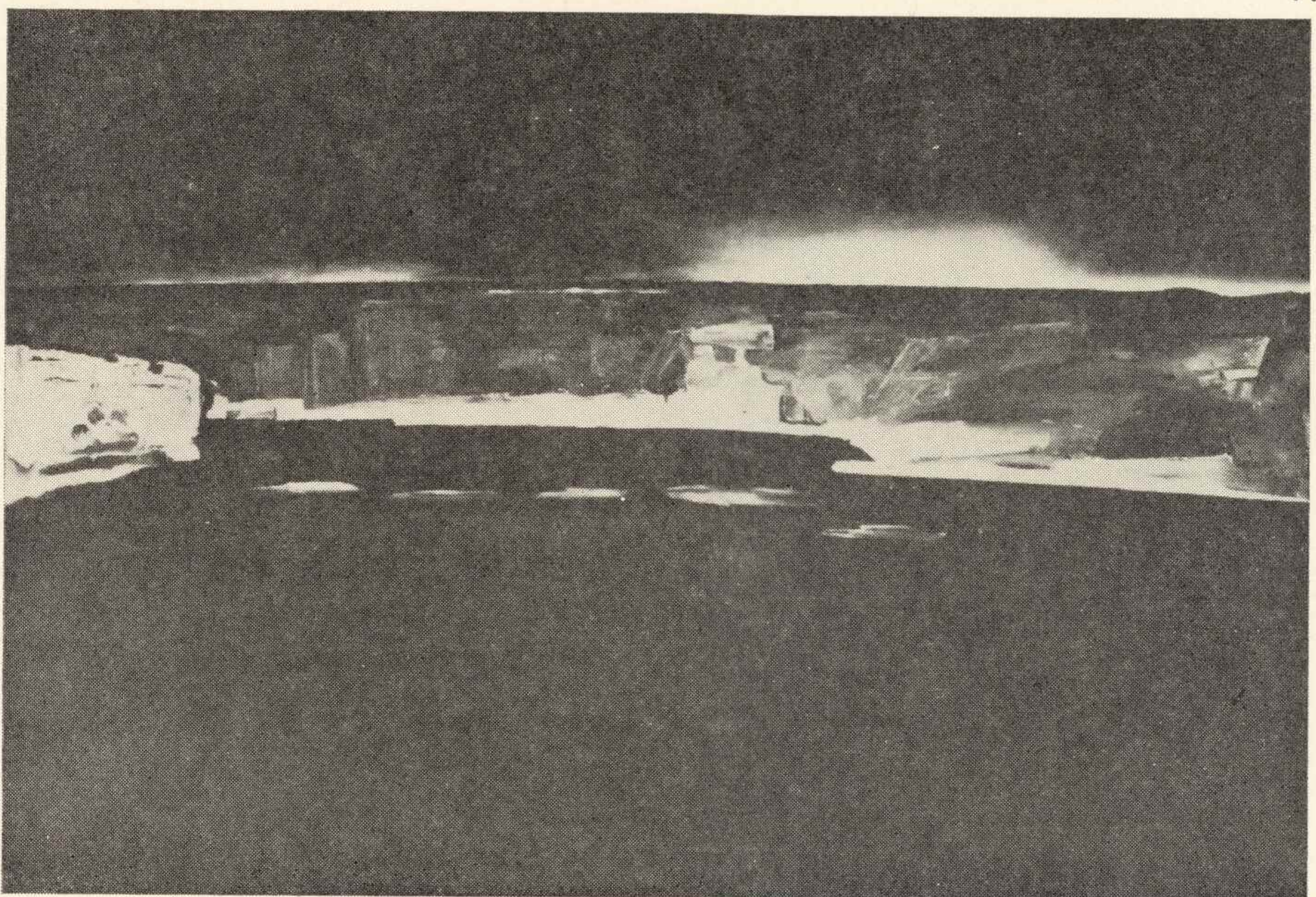
7

7. W pracowni

10
11

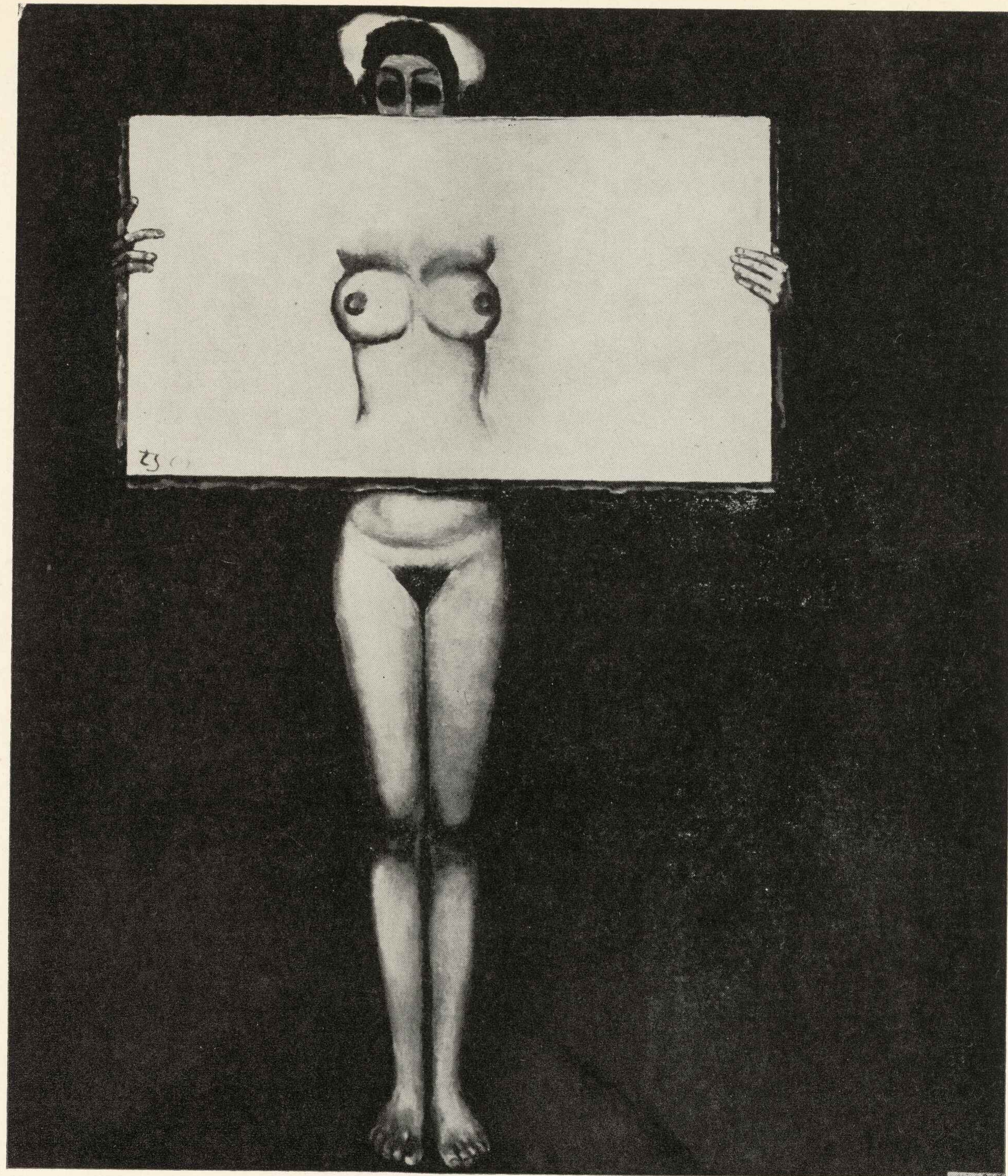

10. Pejzaż biblijny
11. Surowy pejzaż

19

19. Taniec w kosmosie

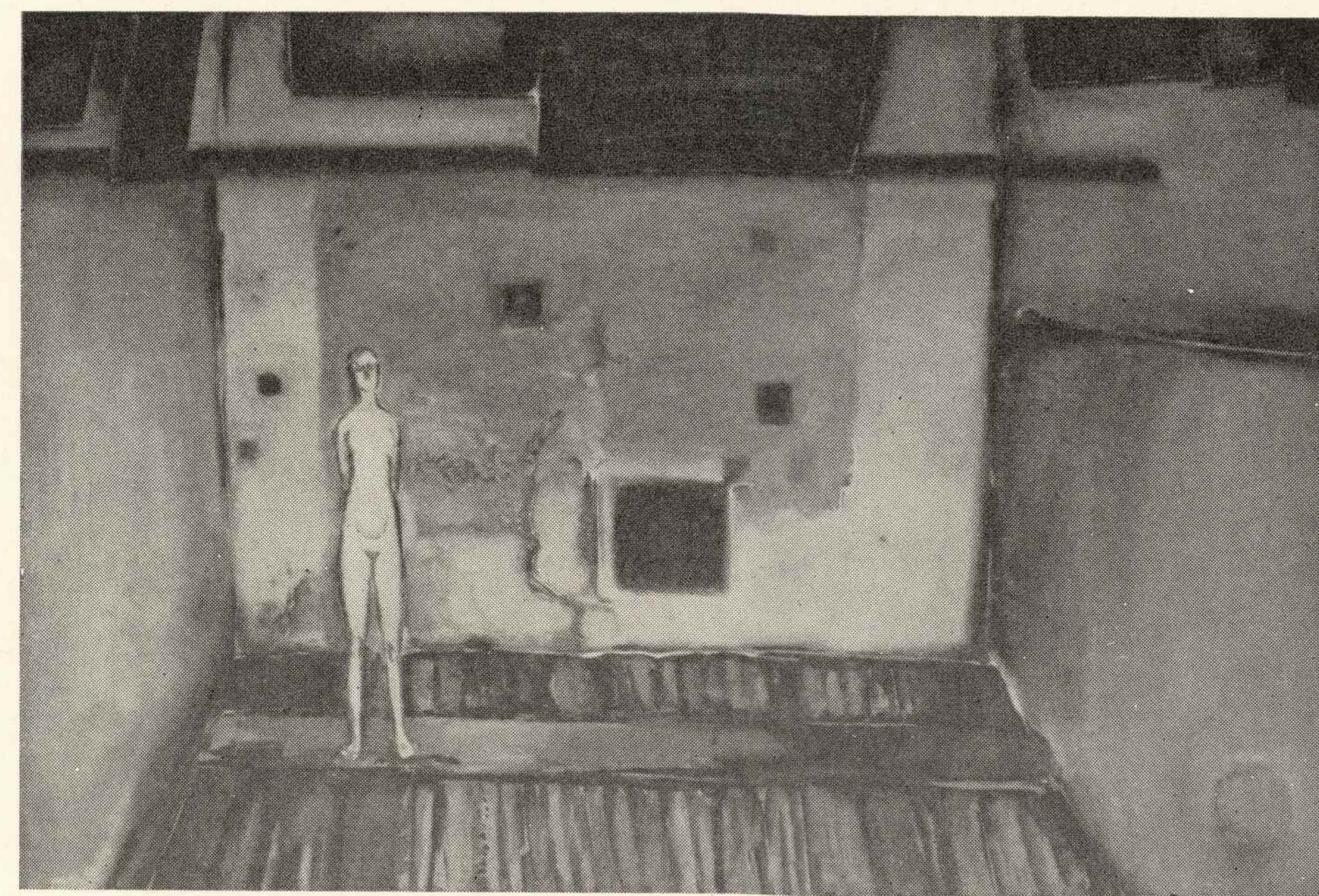

13

12

14

13. Akt w pracowni
12. Zagubiony labirynt
14. Kompozycja z aktem

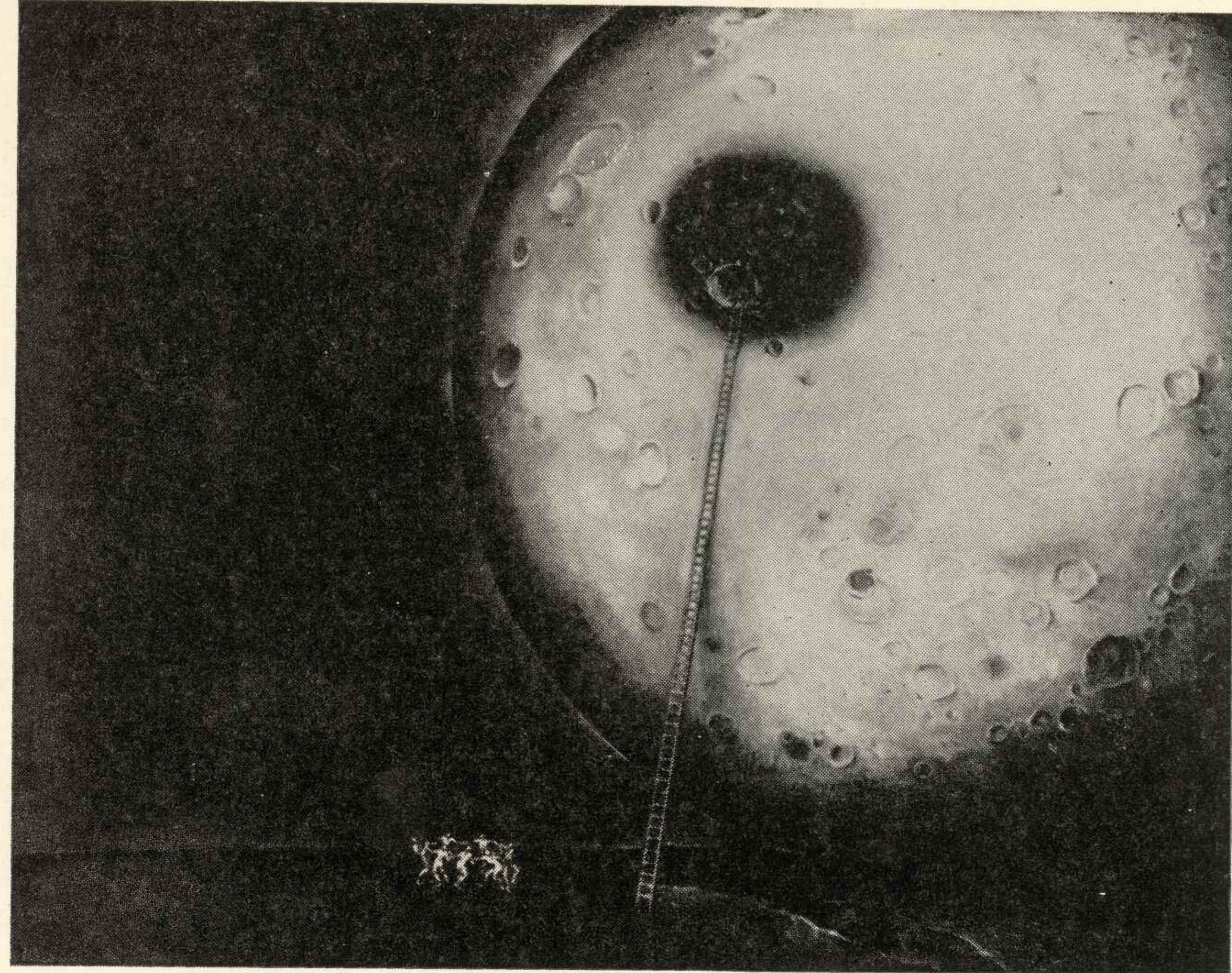

21

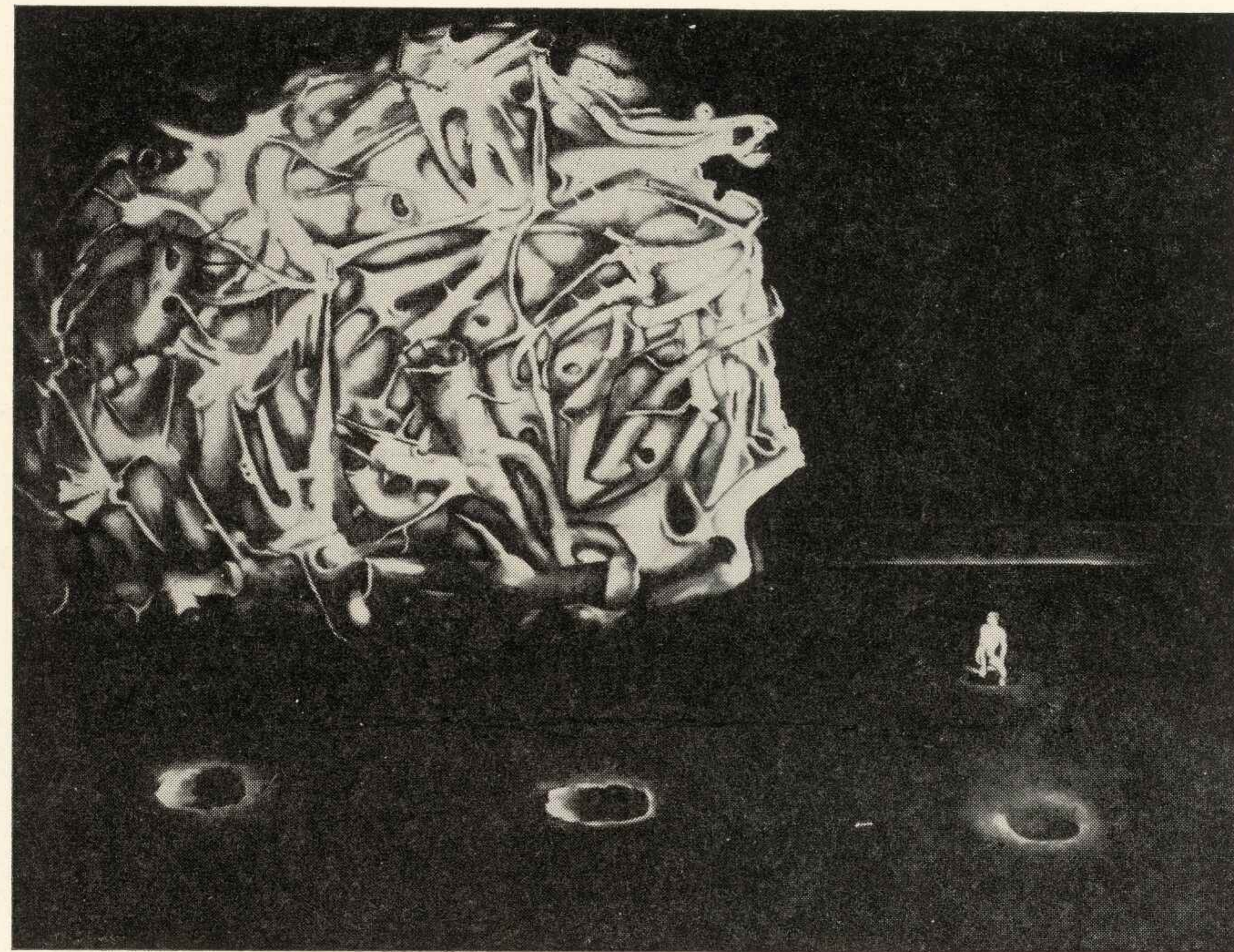
18

21. Milczący labirynt
18. Żołnierski trud

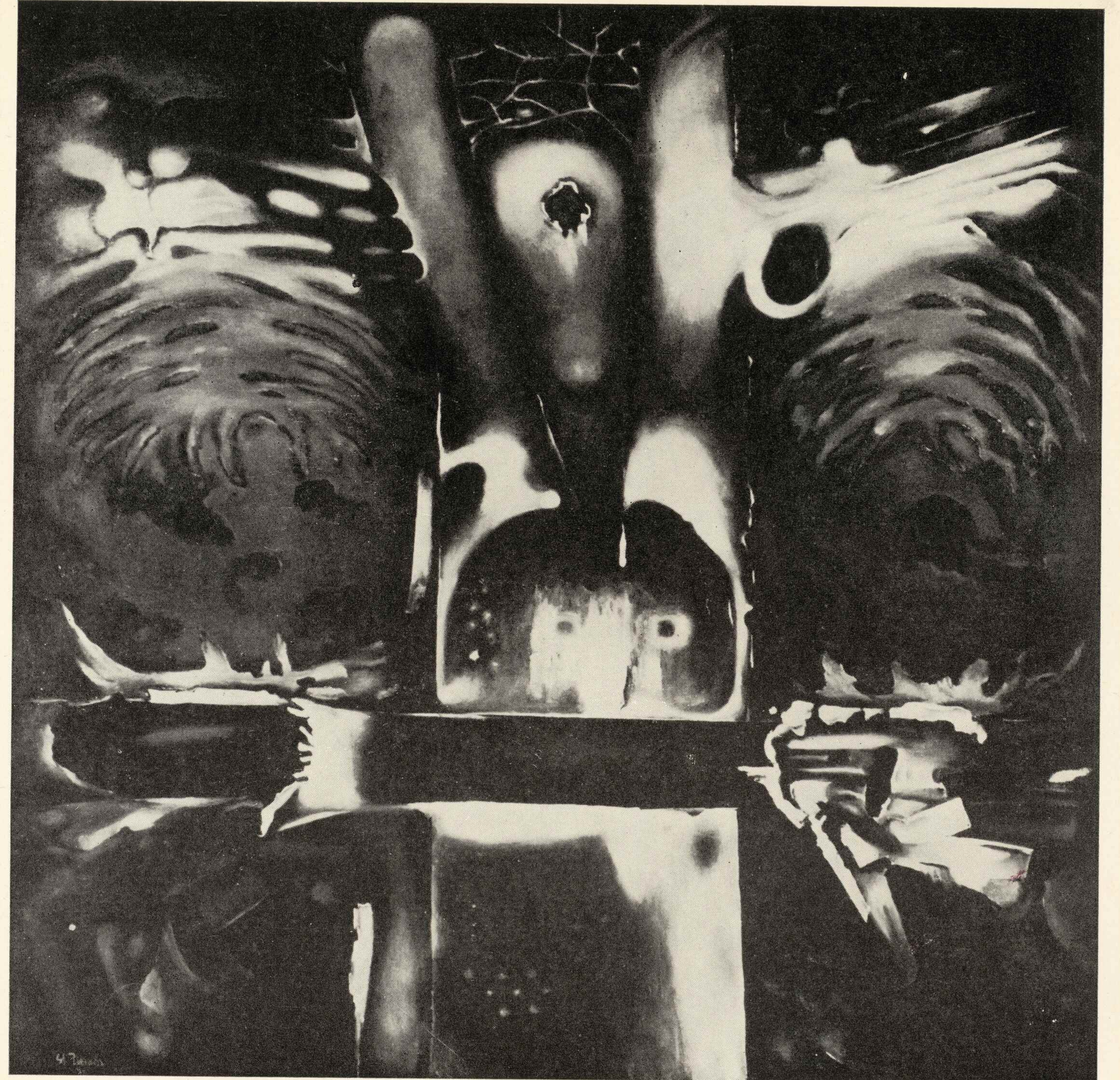
24

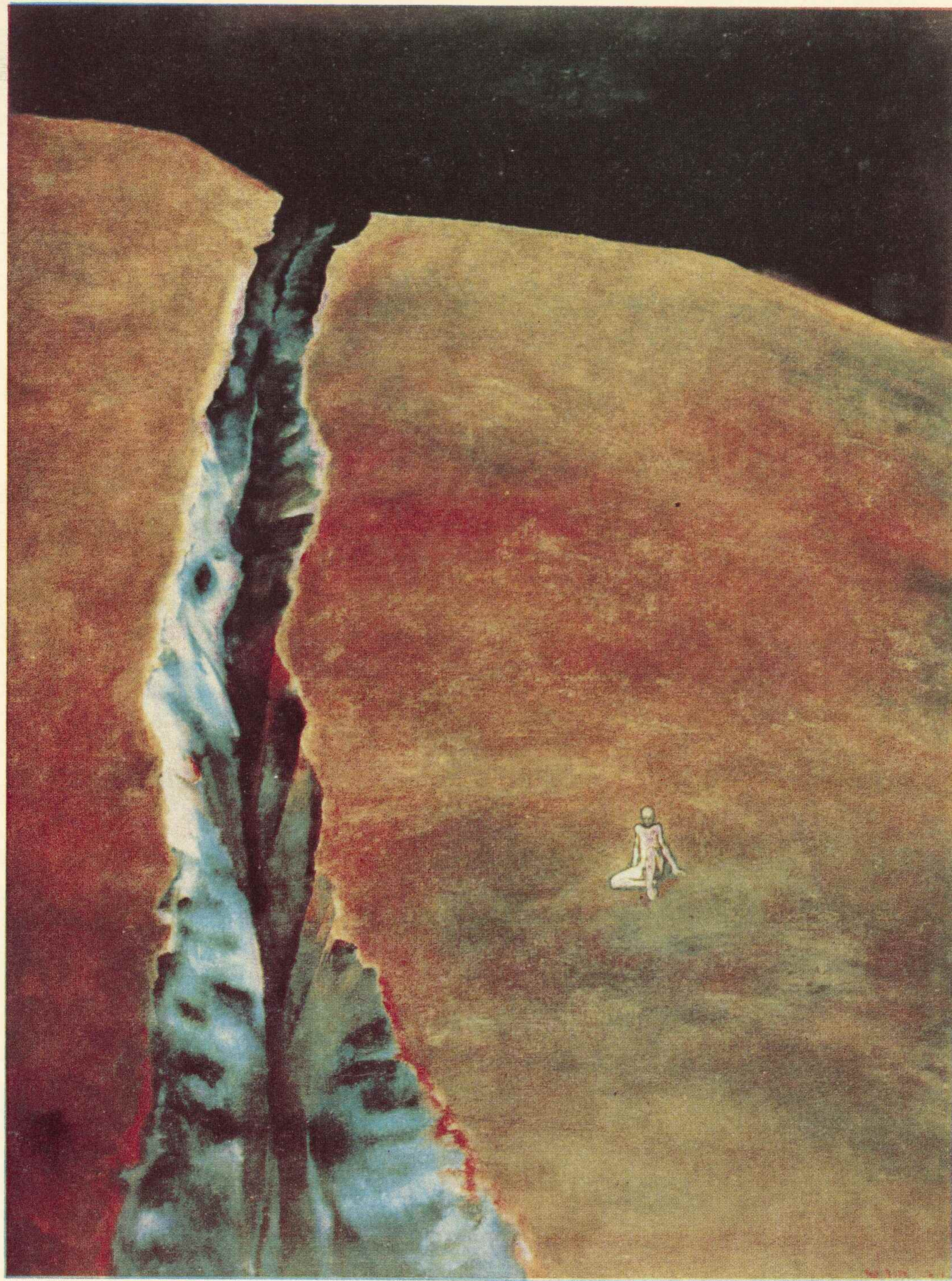
22

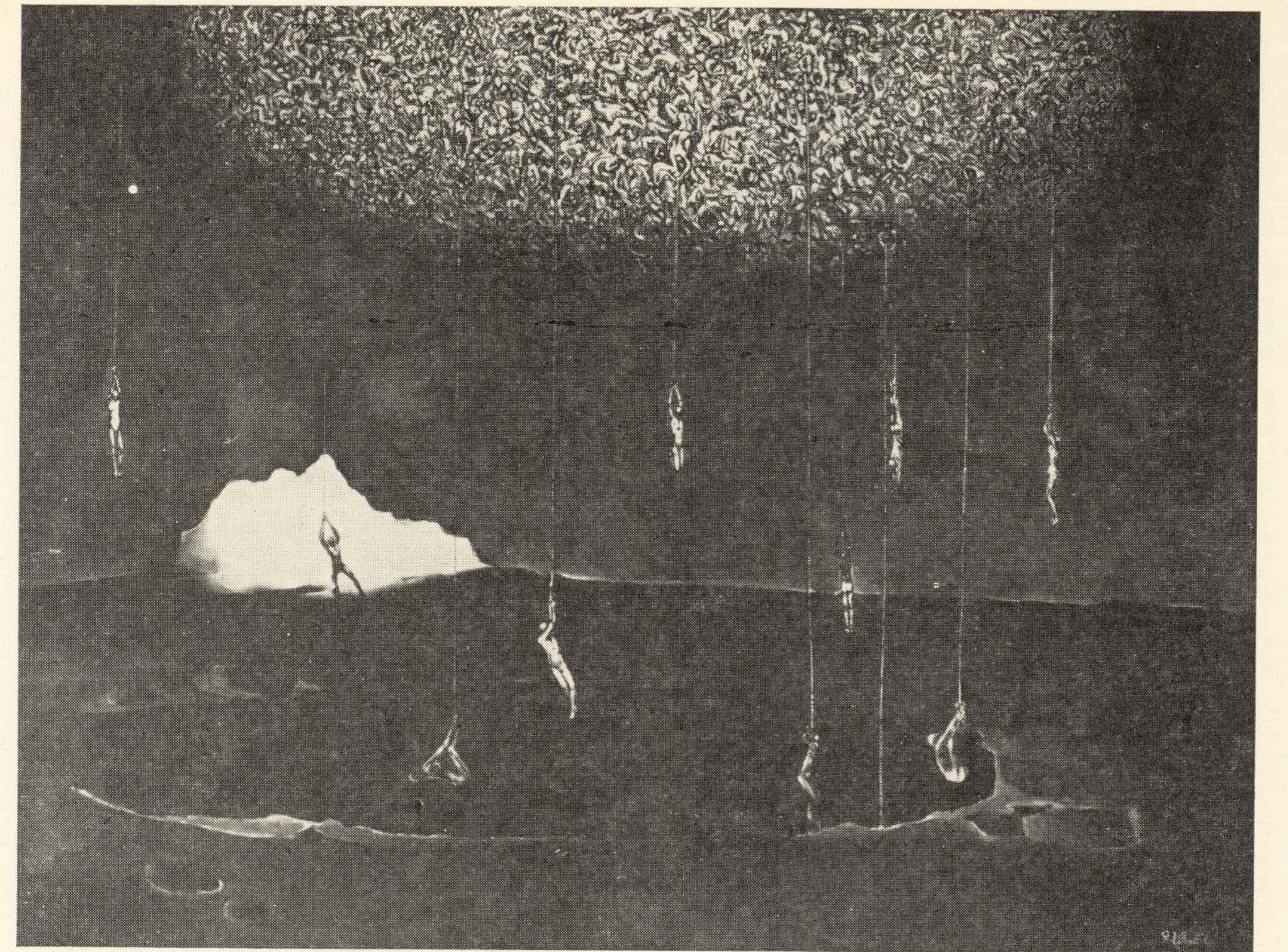
- 24. Zagubieni w czasie I
- 22. Sygnały czasu
- 23. Nowe misterium

23

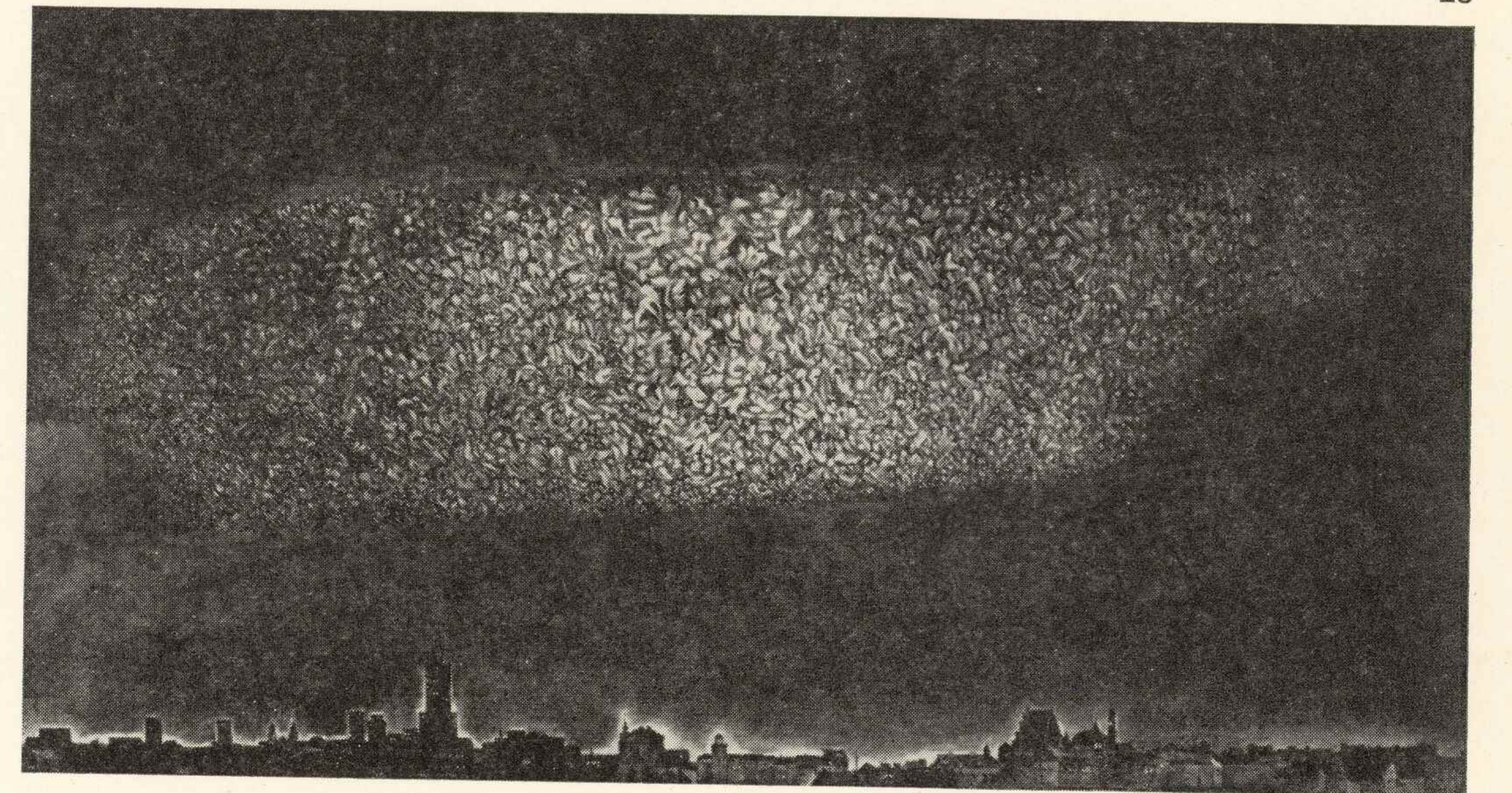

30

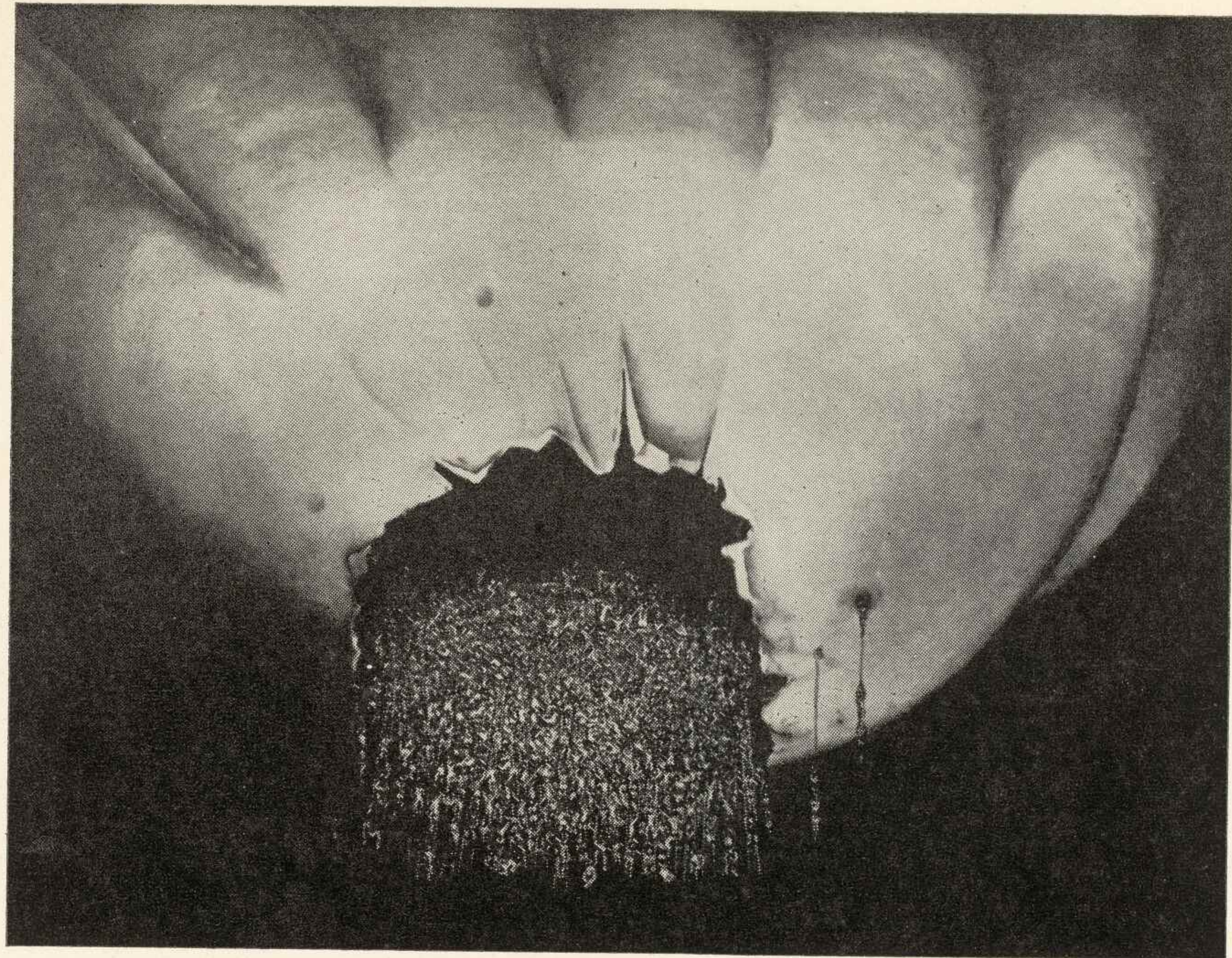

29

28

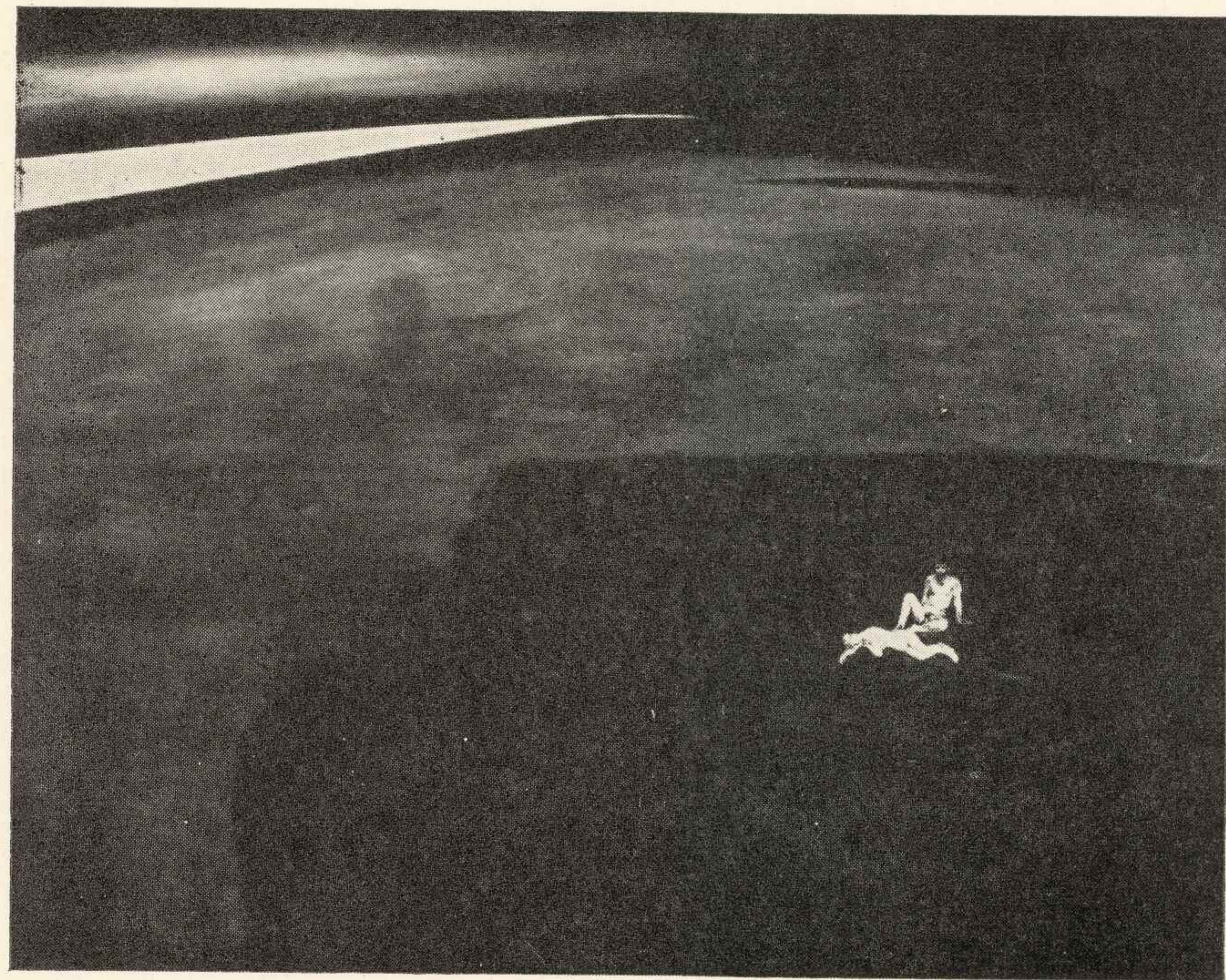

30. Szczelina
29. Zagubieni w czasie II
28. Wrzesień 1944

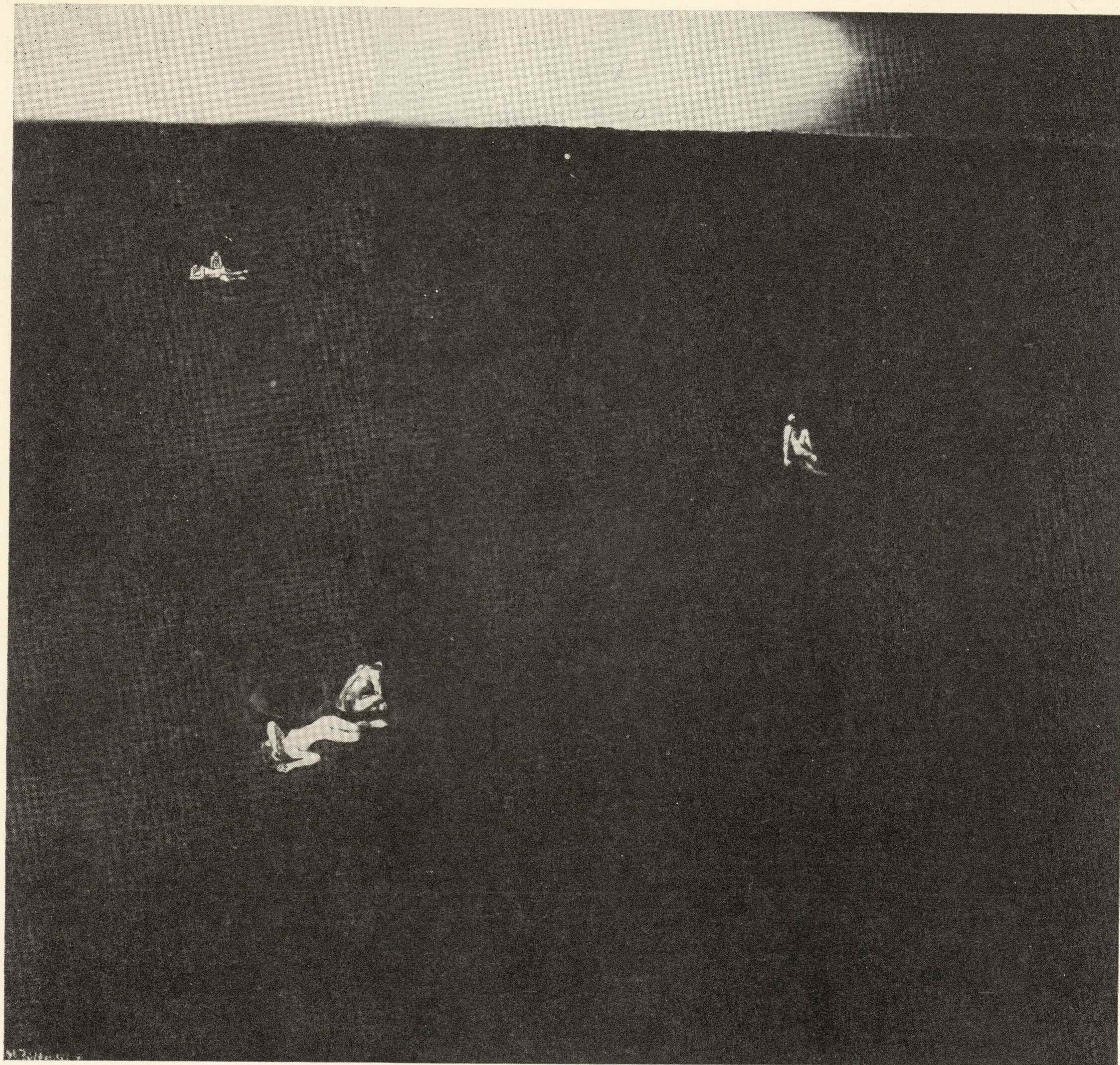
38

36

35

38. Zmiana miejsca II
36. Nowe życie
35. Pejzaż ze Skoków (mazowiecki)

39

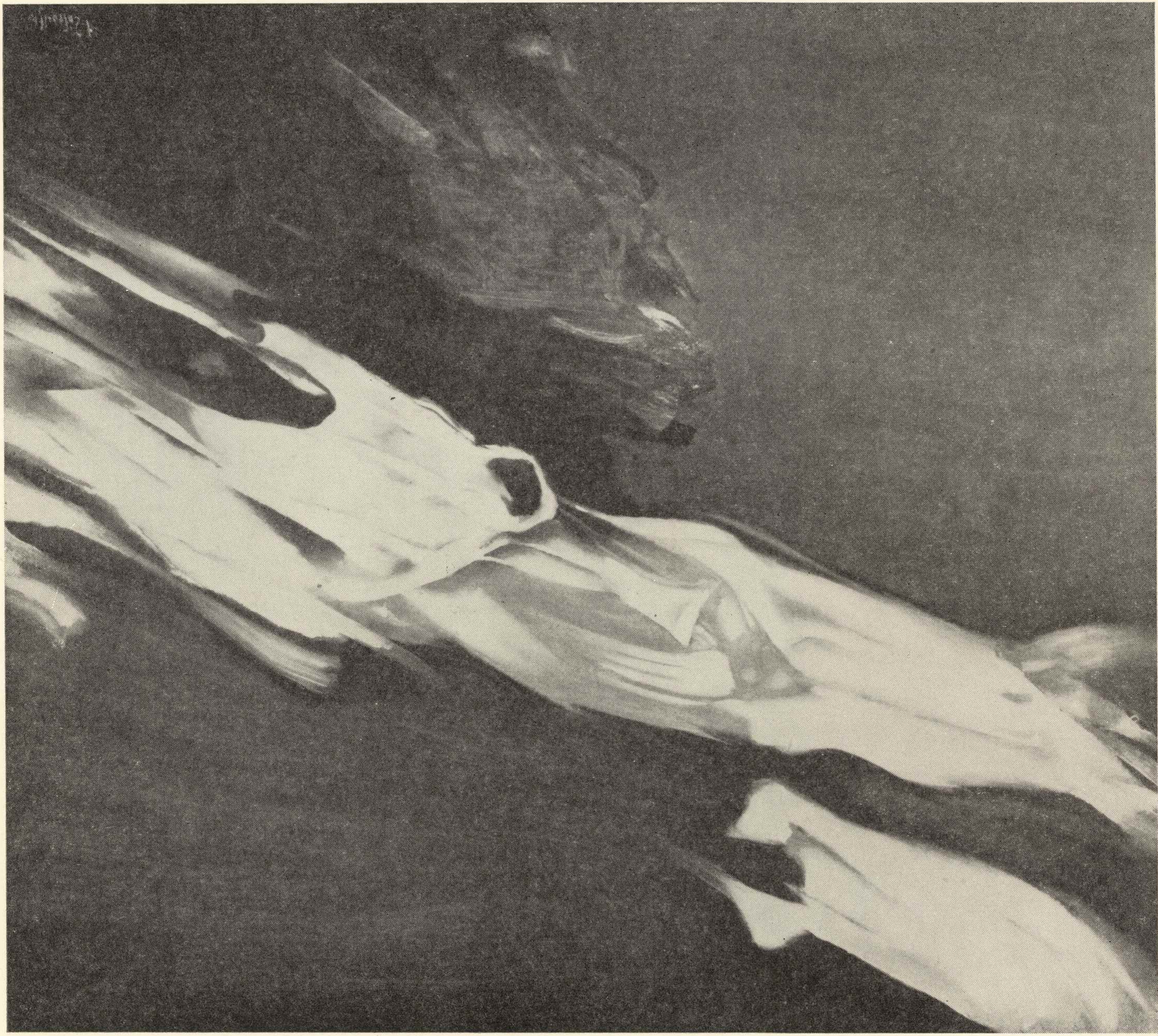

40

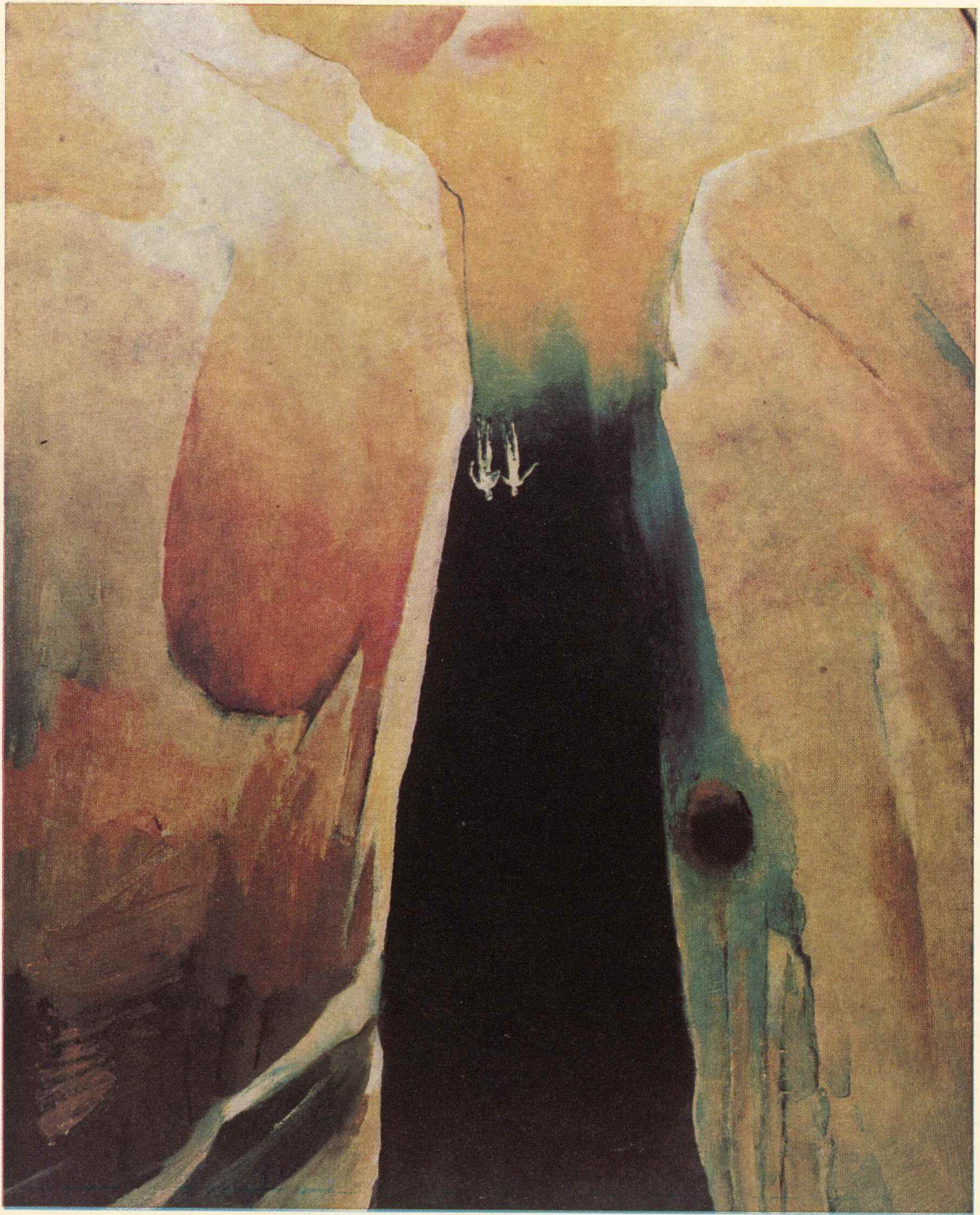
43

39. Kompozycja kosmiczna
40. Kosmos II
43. Bieg czasu I (Pejzaż kosmiczny)

42. W przestrzeni

42

44

Wydawca:
Centralne Biuro Wystaw Artystycznych
w Warszawie
Projekt plakatu i opracowanie graficzne katalogu:
Hubert Hilscher
Przekład tekstów:
Marek Cegiela
Redakcja:
Barbara Mitschein
Zdjęcie artysty:
Janusz S. Kuruliszwili
Zdjęcia:
Erazm Ciołek (12), Janusz S. Kuruliszwili (3, 4, 10, 11, 13,
18, 19, 21, 22, 23, 24, 28, 29, 36, 38, 39, 40, 42, 43), Wiesława
Bąblewska-Rolke (14)
Zdjęcia kolorowe:
Janusz S. Kuruliszwili
Redakcja techniczna:
Mirosław Winiarek

Na okładce: 38. Zmiana miejsca
Na plakacie: 7. W pracowni

Cena 40.— zł

WDA — Zakład Typograficzny. Zam. 2573. Nakł. 400. S-56.

